

جدول تطبیقی لایحه حمایت از حقوق مالکیت ادبی و هنری و حقوق مرتبط با آن - نسخه نهایی شهریور ۱۳۹۸

(مقایسه ماده به ماده با لایحه‌ی دولت تقدیمی ۱۳۹۳)

پیشنهادات	لایحه‌ی دولت نسخه پیشنهادی ۱۳۹۳	پیش نویس کارگروه مجلس نسخه نهایی ۱۳۹۸
	<p>بخش اول- تعاریف</p> <p>ماده ۱- در این قانون اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می‌روند:</p> <p>۲- اثر ادبی- هنری: هر آفریده فکری اصیل در زمینه‌های علمی، ادبی و هنری که در این قانون "اثر" نامیده می‌شود.</p>	<p>ماده ۱- تعاریف؛</p> <p>معانی واژگان به کاررفته در این قانون به شرح زیر است:</p> <p>۱-۱- اثر ادبی- هنری: هر آفریده‌ی فکری در زمینه‌های مختلف ادبی، علمی و هنری که در این قانون «اثر» نامیده می‌شود.</p>
	<p>۴- اثر جمعی: اثری که با ابتکار و مسؤلیت یک شخص توسط دو یا چند پدیدآورنده خلق و به نام مبتکر منتشر می‌شود.</p>	<p>۲-۱- اثر جمعی: اثری است که آن را دو یا چند شخص حقیقی با ابتکار و مدیریت شخص حقیقی یا حقوقی دیگر پدید می‌آورند با این بنا که اثر به نام آن شخص منتشر - شود و نام اشخاص حقیقی که در آفرینش اثر مشارکت داشته‌اند، ذکر نشود.</p>
	<p>۶- اثر شنیداری- دیداری: اثری متشکل از مجموعه‌ای از تصاویر پیاپی و پیوسته به گونه‌ای که مشاهده آنها احساس متحرک بودن را در ذهن به وجود آورد و اغلب با صدا همراه است؛ از قبیل فیلم، سریال و پویانمایی</p>	<p>۱ - ۳ - اثر دیداری شنیداری: اثری است متشکل از مجموعه‌ی تصاویر مرتبط با هم، به گونه‌ای که نمایش پی‌درپی آنها تصور حرکت را در ذهن ایجاد می‌کند، خواه با صدا یا بی‌صدا باشد.</p>

	-----	<p>۱- ۴- اثر عکاسی: عبارت است از اثر حاصل از ثبت نور یا اشعه‌ی دیگر روی هر واسطی که تصویری روی آن تولید می‌شود یا از آن می‌توان تصویری تولید نمود، صرف‌نظر از فنونی که با استفاده از آن ثبت انجام می‌شود (از قبیل فنون شیمیایی، الکترونیکی یا غیره). قطعه‌ی تصویر استخراج‌شده از اثر دیداری شنیداری اثر عکاسی محسوب نمی‌شود بلکه به عنوان جزئی از اثر دیداری شنیداری مربوط به‌شمار می‌آید.</p>
	<p>۳- اثر مشترک: اثری که در نتیجه همفکری خلاق دو یا چند شخص حقیقی در یک زمان و مکان واحد یا متفاوت پدید آمده است به گونه‌ای که سهم هر کدام از شرکا به صورت بخش ممزوج شده‌ای از اثر باشد؛ خواه این سهم، مساوی، قابل تشخیص یا تفکیک باشد یا نباشد.</p>	<p>۱- ۵- اثر مشترک: اثری است که در نتیجه همفکری خلاق دو یا چند شخص حقیقی در زمان و مکان واحد یا متفاوت پدید آمده است به گونه‌ای که سهم هر کدام از شرکا به صورت بخش ممزوج شده‌ای از اثر باشد؛ خواه این سهم، مساوی، قابل تشخیص یا تفکیک باشد یا نباشد.</p>
	<p>۹- اثر هنری- کاربردی: محصول هنری با ویژگی‌های کاربردی یا محصول هنری که در کالایی کاربردی به کار رفته اعم از اینکه به شیوه دستی یا صنعتی ساخته شده باشد؛ از قبیل فرش و جواهرآلات</p>	<p>۱- ۶- اثر- هنری کاربردی: اثری هنری است که جنبه‌ی کاربردی داشته یا در کالایی کاربردی گنجانده شده باشد، خواه دست‌ساز باشد یا در مقیاس صنعتی تولید شده باشد، از قبیل فرش و جواهرآلات.</p>
	-----	<p>۱- ۷- اجاره: عبارت است از واگذاری منافع نسخه‌ی اصلی یا کپی اثر یا حامل شنیداری به غیر برای مدت معین در مقابل عوض معین مستقیم یا غیرمستقیم.</p>

<p>۱۶- اجراکننده: فردی که آواز یا سرود می‌خواند، می‌نوازد، هنرپیشگی، سخنرانی، دکلمه یا بازیگری می‌کند یا به هر ترتیب دیگری نموده‌های فرهنگ عامه، عملیات سیرک‌بازی و خیمه شب‌بازی و سایر آثار ادبی - هنری را اجراء می‌کند، اعم از اینکه آثار یادشده در حوزه عمومی باشند یا نباشند. این تعریف شامل مجریان نقشهای فرعی کم اهمیت نظیر سیاهی لشکر نمی‌شود.</p>	<p>۱- ۸- اجراکننده: عبارت است از خواننده، مرثیه خوان، تعزیه خوان، نوازنده، بازیگر و دیگر افرادی که آثار ادبی و هنری یا نموده‌های فرهنگ مردم را آوازخوانی، ایراد، قرائت، ازبرخوانی، دکلمه یا به هر شکل دیگری اجرا می‌کنند. این تعریف شامل اجراکنندگان نقش‌های فرعی کم‌اهمیت، مانند سیاهی لشکر نمی‌شود.</p>
<p>۳۰- اجرای عمومی: اجرای اثر در زمان یا مکان واحد یا در زمانها و مکانهای متفاوت به نحوی که عموم مردم امکان حضور در محل اجراء را داشته باشند.</p> <p>۳۱- نمایش عمومی: هر اقدامی که موجب شود اثر بی آنکه متضمن تکثیر باشد در معرض دید عموم قرار گیرد.</p>	<p>۱-۹- اجرا: در هریک از موارد زیر معنای متناسب با آن را دارد:</p> <p>۹-۱- ۱- اجرای اثر دیداری شنیداری، عبارت است از نمایش تصاویر به صورت متوالی توأم با پخش صدا یا بدون آن</p> <p>۱-۹-۲- اجرای آثاری غیر از اثر دیداری شنیداری، عبارت است از خواندن، ازبرخواندن، نواختن، بازی کردن و دیگر اشکال ارائه ی اثر، خواه مستقیم یا با استفاده از یک ابزار یا فرآیند.</p> <p>۱-۹-۳- اجرای حامل شنیداری، عبارت است از پخش کردن صدای تثبیت شده.</p>

<p>۱۴- اصالت: عبارت است از اینکه اثر از خلاقیت پدیدآورنده ناشی شده باشد و برگردان (کپی) از اثر دیگری نباشد، هر چند از لحاظ موضوع، محتوا یا شکل جدید نباشد.</p>	<p>۱-۱۰-اصیل: اثری است که ناشی از خلاقیت خود پدیدآورنده بوده و برگردان (کپی) از اثر دیگری نباشد.</p>
<p>۲۷ - انتشار: تکثیر و توزیع اثر به منظور برآوردن تقاضای عمومی</p>	<p>۱-۱۱-انتشار یافته: عبارت است از اثر یا حامل شنیداری که نسخه های مادی و ملموسی از آن با رضایت پدیدآورنده یا دارنده ی حق به تعداد متعارف برای فروش، اجاره یا دیگر راه های انتقال مالکیت عین یا منفعت یا اذن در انتفاع، در دسترس عموم قرار گرفته باشد.</p>
<p>۲۱- نرم افزار: مجموعه ای از رویه ها، دستورالعمل ها، فرامین و مستندات که به صورت نشانه (کد) یا به هر صورت دیگر بیان شود و در صورت ارائه به یک سامانه پردازنده متناسب، آن سامانه توانمندی اجراء و انجام کار مشخص یا تحصیل نتیجه مورد نظر را داشته باشد. برنامه رایانه ای در حکم نرم افزار است.</p>	<p>۱-۱۲- برنامه ی رایانه ای: عبارت است از مجموعه ای از دستورالعمل ها که به صورت کلمه، رمز، نقشه و امثال آن بیان می شود به گونه ای که اگر در واسطی گنجانده شود که رایانه بتواند آن را بخواند، موجب شود رایانه به کار افتد یا به کارکرد یا نتیجه ی خاصی منجر شود.</p>
<p>۲۴ - پایگاه داده: مجموعه ای از آثار، داده ها یا دیگر عناصر مستقل که به طور روشمند تنظیم شده و به طور مجزا از طریق الکترونیکی، کاغذی یا هر وسیله دیگر قابل دسترسی باشد.</p>	<p>۱-۱۳- پایگاه داده: عبارت است از مجموعه ای از آثار، محتواها یا اطلاعات مستقل از هم که به صورت نظام یافته یا روش مند دسته بندی شده اند، به نحوی که هر کدام از آن ها با استفاده از وسایل الکترونیکی یا غیرالکترونیکی به طور جداگانه قابل دسترسی باشند.</p>

<p>۳۳- پخش رادیو - تلویزیونی: ارسال صدا، تصویر یا ترکیبی از آنها توسط سازمان پخش رادیو - تلویزیونی از جمله از طریق دستگاه ارتباطی بی سیم یا با سیم یا ماهواره به منظور دریافت عموم</p>	<p>۱-۱۴- پخش رادیو تلویزیونی: عبارت است از ارسال اثر، اجرا یا حامل شنیداری با دستگاه‌های مخابراتی بی سیم، از جمله ماهواره، برای دریافت عموم از طریق رادیو یا تلویزیون. ارسال محتوای رمزنگاری شده در صورتی پخش رادیو تلویزیونی محسوب است که سازمان پخش کننده، وسیله‌ی رمزگشایی آن را به عموم عرضه کرده باشد.</p>
<p>۱۵- پدیدآورنده: شخصی که اثر را پدیدآورده است. در مورد برنامه رایانه‌ای، پدیدآورنده شخص یا اشخاصی هستند که بر اساس دانش و ابتکار خود تمام مراحل ساخت اثر از جمله تحلیل، طراحی، ساخت و پیاده‌سازی برنامه را انجام می دهند.</p>	<p>۱-۱۵- پدیدآورنده: شخص حقیقی است که اثر را پدید آورده است.</p>
<p>۳۵- تثبیت: ضبط صدا، تصویر و یا ترکیبی از آنها بر روی یک حامل به گونه‌ای که بتوان آنها را ادراک، بازیابی، تکثیر، جابه‌جا یا ارسال نمود یا به اشکال دیگر به کار برد.</p>	<p>۱-۱۶- تثبیت: عبارت است از ثابت کردن صدا، تصویر یا هر دو، به گونه‌ای که بتوان آن‌ها را به وسیله‌ی دستگاهی درک، تکثیر یا مخابره کرد.</p>
<p>۲۶- تکثیر: تهیه یک یا چند نسخه از کل یا بخشی از اثر یا حامل شنیداری یا شنیداری - دیداری از راههایی همچون ذخیره‌سازی الکترونیکی اعم از دائمی و ناپایدار، چاپ، عکسبرداری، فتوکپی و فیلمبرداری</p>	<p>۱-۱۷- تکثیر: عبارت است از بازتولید یک یا چند نسخه از کل یا بخشی از اثر یا حامل شنیداری، به هر روش و شکل، از جمله ذخیره سازی دائم یا موقت آن به شکل الکترونیکی.</p>
<p>۱۸- تهیه کننده اثر شنیداری یا شنیداری - دیداری: شخصی که ابتکار و مسؤولیت ساخت اثر شنیداری یا شنیداری - دیداری را بر عهده می‌گیرد.</p>	<p>۱-۱۸- تولیدکننده‌ی حامل شنیداری: عبارت است از شخص حقیقی یا حقوقی که ابتکار و مسؤولیت اولین تثبیت و تولید حامل شنیداری را به عهده می‌گیرد.</p>

<p>۱۸- تهیه کننده اثر شنیداری یا شنیداری - دیداری: شخصی که ابتکار و مسؤولیت ساخت اثر شنیداری یا شنیداری - دیداری را بر عهده می‌گیرد.</p>	<p>۱-۱۹-تهیه‌کننده اثر دیداری شنیداری: عبارت است از شخص حقیقی یا حقوقی که ابتکار و مسؤولیت ساخت اثر دیداری شنیداری را به عهده می‌گیرد.</p>
<p>۳۶- حامل شنیداری: ابزار یا بستری که بر روی آن صدا یا نمودهایش تثبیت شده است.</p>	<p>۱-۲۰-حامل شنیداری: عبارت است از واسطی که صداهای یک اجرا یا صداهای دیگر (مانند صداهای طبیعی)، یا بازنمود صداها روی آن تثبیت شده است. این واژه شامل صدای گنجانده شده در یک اثر دیداری شنیداری نمی‌شود.</p>
<p>-----</p>	<p>۱-۲۱- حق تألیف: عبارت است از هر مالی که در قبال واگذاری یا اعطای اجازه‌ی بهره‌برداری از هر یک از آثار مورد حمایت این قانون پرداخت می‌شود، اعم از آن که به صورت مقطوع یا بخشی از عواید بهره‌برداری از اثر یا به هرگونه دیگری مورد توافق طرفین باشد.</p>
<p>-----</p>	<p>۱-۲۲- شناسنامه‌ی اثر: عبارت است از اطلاعاتی، اعم از حروف، عدد و رمز، که مشخص‌کننده‌ی هویت پدیدآورنده، اثر، اجراکننده، اجرا، حامل شنیداری، تولیدکننده‌ی حامل شنیداری، سازمان پخش رادیوتلوویزیونی، برنامه‌ی رادیوتلوویزیونی یا دارنده‌ی حق و ضوابط و شرایط استفاده از آن‌ها است و به نسخه‌ای از اثر، اجرای ضبط‌شده، حامل شنیداری یا برنامه‌ی رادیوتلوویزیونی</p>

		<p>ضبط شده الصاق، یا همراه با پخش رادیوتلوویزیونی، مخابره به عموم یا در اختیار عموم قرار دادن آن‌ها ظاهر شده باشد.</p>
	<p>۲۹- ارسال عمومی: ارسال باسیم یا بی‌سیم صدا، تصویر و یا صدا و تصویر به عموم اعم از اینکه اشخاص بتوانند صدا، تصویر یا صدا و تصویر ارسالی را در یک زمان و مکان واحد یا در زمانها و مکانهای متفاوت دریافت کنند.</p>	<p>۱-۲۳- مخابره به عموم: عبارت است از مخابره‌ی صدا، تصویر یا صدای توأم با تصویر اثر یا اجرا یا حامل شنیداری یا برنامه‌ی رادیوتلوویزیونی با تجهیزات باسیم یا بی‌سیم به طریقی که اشخاص خارج از دایره‌ی عادی بستگان و آشنایان نزدیک آن‌ها بتوانند صدا و تصویر ارسالی را در مکان یا مکان‌هایی با فاصله از محل ارسال او لیه دریافت کنند، صرف‌نظر از این‌که اشخاص بتوانند صدا، تصویر یا صدا و تصویر ارسالی را در زمان و مکانی واحد دریافت کنند یا در زمان و مکانی که هر فرد به دلخواه انتخاب می‌کند. این تعریف شامل در دسترس عموم قرار دادن در اینترنت می‌شود.</p>
	<p>۳۸- نموده‌های فرهنگ عامه: آن دسته از پدیده‌های گروه‌مدار و مبتنی بر سنت که بازتابی از انتظارات و آمال و جلوه‌ای از هویت فرهنگی و اجتماعی و هنجارها و ارزشهای ملی، قومی و محلی است و به صورت شفاهی و نمایشی یا به طریق دیگر نسل به نسل انتقال یافته است، از قبیل:</p>	<p>۱-۲۴- نموده‌های فرهنگ مردم (فولکلور): عبارت است از آفرینش‌های گروه‌محور مبتنی بر سنت، که بازتاب انتظارات و مبین هویت فرهنگی و اجتماعی و هنجارها و ارزش‌های یک قوم است که به صورت شفاهی یا از راه تقلید یا به هر صورت دیگر نسل به نسل انتقال یافته است؛ از قبیل قصه‌ها، اشعار، ضرب‌المثل‌ها، چیستان‌ها، آوازها، نواها و</p>

<p>الف - افسانه‌ها، داستان‌ها، اشعار، معماها، ضرب‌المثل‌ها و میراث فرهنگی ناملموس</p> <p>ب- تصنیف‌ها، نغمه‌ها و دستگاه‌های موسیقی</p> <p>پ - حرکات موزون سنتی و آیینی و نمایش‌ها</p> <p>ت - صنایع دستی از قبیل نقش و نگارها و نقاشی‌ها، کنده‌کاری‌ها، پیکره‌ها، سفالینه‌ها، آثار موزائیکی، چوب‌آلات، فلزکاری‌ها، جواهرآلات، لباس‌های محلی و منسوجات بومی</p>	<p>موسیقی‌ها، نمایش‌های عامیانه و محلی و محصولات هنری به‌ویژه طرح‌ها، نقاشی‌ها، حکاکی‌ها، پیکره‌ها، سفالینه‌ها، جواهرآلات، صنایع دستی، جامه‌ها، بافته‌های سنتی عامیانه و آثار موزائیکی از قبیل خاتم‌کاری، منبت‌کاری، معرق‌کاری و مشبک‌کاری.</p>	<p>۱ - ۲۵- واسطه‌های نشر و تکثیر: عبارت‌اند از واسطه‌هایی از قبیل چاپخانه‌ها، مراکز تکثیر و پخش، وب‌گاه‌ها، موتورهای جستجو، پیام‌رسان‌ها و شبکه‌های اجتماعی که لوازم و امکانات فنی برای نشر، تکثیر، توزیع، میزبانی و دسترسی به آثار و حامل‌های شنیداری مورد حمایت این قانون را برای اشخاص ثالث به هر روش و شکلی فراهم می‌کنند.</p>
<p>۳۴- واسطه نشر و تکثیر: هر شخص از قبیل صاحب چاپخانه و تأمین‌کننده خدمات دسترسی به شبکه اینترنت و خدمات میزبانی تارنماهای اینترنتی که دارای امکانات فنی مجاز برای نشر و تکثیر آثار مورد حمایت این قانون باشد</p>	<p>بخش دوم - حقوق پدیدآورندگان</p> <p>فصل اول - آثار</p> <p>مبحث اول - آثار قابل حمایت</p> <p>ماده ۲- اثر ادبی - هنری مورد حمایت این قانون به ویژه شامل موارد زیر است:</p> <p>۱- اثر کتبی از قبیل کتاب، رساله، جزوه، مقاله، نمایش‌نامه</p>	<p>بخش اول - حقوق مالکیت ادبی و هنری</p> <p>فصل اول- آثار مورد حمایت و موارد خارج از شمول حمایت</p> <p>قسمت اول- آثار مورد حمایت</p> <p>ماده ۲- آثار مورد حمایت این قانون، به‌ویژه عبارت‌اند از:</p> <p>۱- کتاب، رساله، جزوه، مقاله و هر اثر نوشته‌ی دیگر، اعم</p>

<p>و هر نوشته دیگر اعم از دست نوشته، چاپی، الکترونیکی یا هر شکل دیگر</p> <p>۲- اثر شفاهی از قبیل سخنرانی، نطق، موعظه</p> <p>۳- شعر، ترانه، سرود، تصنیف، قصه و نظایر آن اعم از آنکه کتبی باشد یا شفاهی</p> <p>۴- اثر نمایشی از قبیل تئاتر زنده شنیداری یا پانتومیم، پرده‌خوانی، خیمه شب‌بازی تعزیه‌خوانی، تردستی، معرکه‌گیری، نمایش‌های سیرکی و سایر آثاری که برای نمایش صحنه‌ای خلق می‌شوند.</p> <p>۵- اثر موسیقایی با کلام و بدون کلام</p> <p>۶- اثر شنیداری - دیداری</p> <p>۷- اثر هنری تجسمی - تزئینی از قبیل نقاشی، خوشنویسی، تذهیب، منبت‌کاری، سنگ‌آرایی، پیکرتراشی</p> <p>۸- اثر هنری - کاربردی</p> <p>۹- اثر هنری یا ترسیمی از قبیل طرح، نقشه، انگاره، نقشه جغرافیایی</p> <p>۱۰- اثر هنری یا ترسیمی چند بعدی از قبیل اثر مربوط به حوزه‌های جغرافیایی، مکان‌نگاری، معماری و یا علوم تجربی</p> <p>۱۱- اثر عکاسی</p>	<p>از این‌که به صورت دست‌نوشته، چاپی، رقومی (دیجیتالی) باشد یا به هر شکل دیگر.</p> <p>۲- سخنرانی، سخنرانی علمی، خطابه، موعظه و هر اثر شفاهی دیگر،</p> <p>- اثر نمایشی، نمایشی موسیقایی، پانتومیم، خیمه‌شب‌بازی، تعزیه و دیگر آثاری که برای نمایش صحنه‌ای پدید می‌آیند.</p> <p>۴- اثر موسیقی با کلام یا بی‌کلام،</p> <p>۵- اثر دیداری شنیداری،</p> <p>۶- اثر معماری، اعم از این‌که در قالب نقشه، ماکت یا ساختمان باشد.</p> <p>۷- آثار طراحی، نقاشی، خوشنویسی، تذهیب، منبت‌کاری، پیکره تراشی، حکاکی، حجاری، نقشه‌ی قالی و منسوجات، پارچه‌ی تزئینی و هرگونه اثر هنری تجسمی دیگر،</p> <p>۸- اثر عکاسی،</p> <p>۹- اثر هنری کاربردی،</p> <p>۱۰- تصاویر توضیحی، نقشه‌ی جغرافیایی، پلان، پیش‌طرح، آثار سه‌بعدی و دیگر آثار تصویری راجع به مفاهیم علمی مانند جغرافیا، مکان‌نگاری، معماری و علوم تجربی،</p>
--	---

	<p>۱۲- اثر معماری</p> <p>۱۳- نرم افزار و برنامه رایانه‌ای</p> <p>تبصره ۱ - حمایت از برنامه رایانه‌ای شامل مستندات فنی و کاربردی برنامه رایانه‌ای نیز می‌شود.</p> <p>تبصره ۲- نرم افزارهای مورد حمایت این قانون در حکم اموال می‌باشند.</p>	<p>۱۱- برنامه‌ی رایانه‌ای.</p>
	<p>ماده ۳- اثر اشتقاقی و پایگاه داده‌ای که از حیث چیدمان و گزینش داده‌ها دارای اصالت است با رعایت حقوق پدیدآورنده یا پدیدآورندگان اثر اصلی، مورد حمایت این قانون خواهد بود.</p> <p>تبصره ۱ - صرف دیجیتالی کردن آثار و اطلاعات، مشمول حمایت‌های موضوع این قانون قرار نمی‌گیرد.</p> <p>تبصره ۲- حمایت از هر یک از آثار مذکور در این ماده، مانع حمایت از آثاری که از قبل موجود بوده یا نمودهای فرهنگ عامه که در این گونه مجموعه‌ها گردآوری شده یا مورد استفاده قرار گرفته‌اند، نمی‌شود.</p> <p>پند ۵ ماده ۱: تعریف اثر اشتقاقی: اثر برگرفته از یک یا چند اثر موجود، از قبیل مجموعه گزیده آثار، گلچین اشعار، جنگ ادبی، آثار مبتنی بر فرهنگ عامه، آثار اقتباسی، اثر ترجمه‌ای، تلخیص، چکیده و شرح اثر و برنامه رایانه‌ای</p>	<p>ماده ۳- علاوه بر موارد مذکور در ماده (۲) موارد زیر نیز به عنوان اثر اشتقاقی مورد حمایت این قانون است:</p> <p>۱- ترجمه‌ی آثار، اقتباس، تنظیم، تلخیص و هر اثر دیگری که برگرفته از اثر یا آثار دیگر است.</p> <p>۲- هرگونه اثر مبتکرانه که از ترکیب دو یا چند اثر یا اطلاعات و مطالب دیگر پدید آمده باشد، از قبیل مجموعه یا گلچین آثار، مجموعه‌ی نمودهای فرهنگ مردم و پایگاه داده، به شرط این‌که از نظر انتخاب یا تنظیم محتواهایشان اصالت داشته باشند.</p> <p>تبصره ۱- صرف رقومی (دیجیتالی) کردن داده‌ها موجب شمول حمایت‌های این قانون نسبت به آن نمی‌شود.</p> <p>تبصره ۲- حمایت از اثر اشتقاقی نباید به حقوق معنوی یا مادی اثر یا آثاری که از آن برگرفته شده است آسیب بزند.</p>

	سازگار و مکمل	
	ماده ۴- آثار به صرف داشتن اصالت، بدون در نظر گرفتن غایت، کیفیت، نوع، شیوه و شکل آفرینش مورد حمایت قرار می گیرند، مگر اینکه مغایر شرع باشند.	ماده ۴- اثر اصیل به صرف آفرینش و بیان، بدون در نظر گرفتن روش و شکل، محتوا، کیفیت و هدف، مورد حمایت قرار می گیرد.
	-----	ماده ۵- پدیدآورنده یا سایر دارندگان حقوق مورد حمایت این قانون در اعمال حقوق خود مجاز به نقض قانون اساسی و سایر قوانین آمره نیستند. دولت در چارچوب قوانین مربوط، بر انتشار و توزیع آثار نظارت دارد.
	مبحث دوم - موارد غیر قابل حمایت ماده ۵- موارد زیر از حمایت این قانون برخوردار نیستند: ۱- اخبار روز و رویدادهای جاری ۲- هر گونه فکر محض، طرز کار دستگاهها یا ابزار و وسایل، روشهای استفاده از سامانه ها، شیوه انجام کار، قواعد و اصول کلی و یا اکتشافها، دادههای محض، وقایع تاریخی و مفاهیم از قبیل مفاهیم ریاضی ۳- تمام متون قوانین و مقررات عمومی از قبیل قانون اساسی کشور، قوانین عادی و آیین نامه ها و همچنین مفاد کنوانسیونها و توافقات دو یا چند جانبه بین المللی ۴- تمام متون رسمی اداری از قبیل ابلاغیهها، دستورالعملها، بخشنامهها، آگهی های عمومی و سایر دستورات اداری	قسمت دوم - موارد خارج از شمول حمایت ماده ۶- حمایت این قانون شامل موارد زیر نمی شود: ۱- صرف اخبار روز و رویدادهای جاری، ۲- هرگونه فکر محض، طرز کار دستگاهها یا ابزار و وسایل، روشهای استفاده از سامانهها، شیوهی انجام کار، قواعد و اصول کلی، دادههای محض، صرف وقایع تاریخی و مفاهیم، از جمله مفاهیم ریاضی، حتی اگر در اثری بیان، توصیف و توضیح داده یا به تصویر کشیده شده باشند. ۳- هرگونه متن قوانین و مقررات، از قبیل قانون اساسی، قوانین عادی، آیین نامه ها و معاهده های دو یا چند جانبه، ۴- هرگونه متن رسمی اداری، از قبیل ابلاغیهها، دستورالعملها، بخشنامهها، آگهی های عمومی و سایر

<p>۵- تمام متون قضائی از قبیل احکام و قرارهای دادگاهها، آرای وحدت رویه و سایر تصمیمات قضائی صادر شده از مراجع قضائی</p> <p>۶ - سخنرانی‌های سیاسی</p> <p>۷ - ترجمه رسمی موارد (۳) تا (۶)</p> <p>۸ - آن بخش از آثار ادبی و هنری که مفاد آن بر اساس قوانین موضوعه، خلاف عفت و اخلاق عمومی باشد.</p>	<p>دستورات اداری،</p> <p>۵- آرا و تصمیمات صادره از مراجع قضایی، شبه قضایی و داوری.</p> <p>۶- سخنرانی‌های سیاسی،</p> <p>۷- ترجمه‌ی رسمی موارد (۳) تا (۵)،</p> <p>۸- آن بخش از آثار ادبی و هنری که مفاد آن بر اساس قوانین موضوعه، خلاف عفت و اخلاق حسنه باشد.</p>	<p>فصل دوم - حقوق پدیدآورنده</p> <p>قسمت اول - حقوق معنوی</p> <p>ماده ۷- پدیدآورنده، مستقل از حقوق مادی و حتی در مواردی که حقوق مادی به دیگری انتقال یافته یا مدت حمایت از حقوق مادی سپری شده، از حقوق زیر برخوردار است:</p> <p>۱ - حق افشای عمومی اثر: پدیدآورنده حق تصمیم‌گیری نسبت به فاش کردن اثر برای عموم و تعیین زمان، نحوه و شرایط آن را دارد.</p> <p>۲ - حق انتساب اثر به پدیدآورنده: تنها پدیدآورنده می‌تواند نام خود را روی اثر یا حسب مورد، همراه آن درج نماید. این حکم شامل استفاده از اثر در آثار اشتقاقی نیز خواهد بود. پدیدآورنده می‌تواند از نام مستعار استفاده</p>
<p>مبحث دوم - حقوق معنوی</p> <p>ماده ۸ - پدیدآورنده علاوه بر حقوق مادی دارای حقوق معنوی زیر است:</p> <p>۱ - حق افشای عمومی اثر: به موجب این حق، تنها پدیدآورنده یا دارنده حقوق می‌تواند نسبت به افشای عمومی اثر، زمان، نحوه و شرایط آن تصمیم‌گیری نماید.</p> <p>۲ - حق حرمت نام: به موجب این حق تنها پدیدآورنده می‌تواند نام واقعی یا مستعار خود را بر روی اصل اثر یا نسخه آن به صورت آشکار و به هر روش دیگری درج نماید. این حکم شامل حق حرمت نام پدیدآورنده اثر اصلی در آثار اشتقاقی نیز خواهد بود. پدیدآورنده به شرط اطلاع مراجع ذیصلاح می‌تواند از درج نام خود برای اطلاع عموم خودداری نماید.</p>	<p>۵- تمام متون قضائی از قبیل احکام و قرارهای دادگاهها، آرای وحدت رویه و سایر تصمیمات قضائی صادر شده از مراجع قضائی</p> <p>۶ - سخنرانی‌های سیاسی</p> <p>۷ - ترجمه رسمی موارد (۳) تا (۶)</p> <p>۸ - آن بخش از آثار ادبی و هنری که مفاد آن بر اساس قوانین موضوعه، خلاف عفت و اخلاق عمومی باشد.</p>	<p>فصل دوم - حقوق پدیدآورنده</p> <p>قسمت اول - حقوق معنوی</p> <p>ماده ۷- پدیدآورنده، مستقل از حقوق مادی و حتی در مواردی که حقوق مادی به دیگری انتقال یافته یا مدت حمایت از حقوق مادی سپری شده، از حقوق زیر برخوردار است:</p> <p>۱ - حق افشای عمومی اثر: پدیدآورنده حق تصمیم‌گیری نسبت به فاش کردن اثر برای عموم و تعیین زمان، نحوه و شرایط آن را دارد.</p> <p>۲ - حق انتساب اثر به پدیدآورنده: تنها پدیدآورنده می‌تواند نام خود را روی اثر یا حسب مورد، همراه آن درج نماید. این حکم شامل استفاده از اثر در آثار اشتقاقی نیز خواهد بود. پدیدآورنده می‌تواند از نام مستعار استفاده</p>

<p>۳ - حق حرمت اثر: به موجب این حق، هر گونه دخل و تصرف یا دیگر تغییرات در محتوا، شکل، عنوان یا نشانه ویژه اثر منوط به کسب اجازه از پدیدآورنده می‌باشد. تبصره - شکل، عنوان و نشانه ویژه اثر در صورتی که از خلاقیت و نوآوری پدیدآورنده آن ناشی شده باشد، مورد حمایت این قانون است و هیچ کس نمی‌تواند آنها را برای اثر دیگری به ترتیبی که القای شبهه کند، به کار برد.</p>	<p>کند یا اثر را بی‌نام منتشر کند.</p> <p>۳ - حق حرمت اثر: پدید آورنده می‌تواند مانع هرگونه تغییر یا تحریف در محتوا، شکل، عنوان یا نشانه ی ویژه اثر شود. تبصره - نام و عنوان و نشانه‌ی ویژه‌ای که معرف اثر است، از حمایت این قانون برخوردار است و هیچ‌کس نمی‌تواند آنها را، حتی پس از سپری شدن مدت حمایت از حقوق مادی اثر، برای اثری مشابه به ترتیبی که القای شبهه کند، به کار برد.</p>	<p>کند یا اثر را بی‌نام منتشر کند.</p> <p>۳ - حق حرمت اثر: پدید آورنده می‌تواند مانع هرگونه تغییر یا تحریف در محتوا، شکل، عنوان یا نشانه ی ویژه اثر شود. تبصره - نام و عنوان و نشانه‌ی ویژه‌ای که معرف اثر است، از حمایت این قانون برخوردار است و هیچ‌کس نمی‌تواند آنها را، حتی پس از سپری شدن مدت حمایت از حقوق مادی اثر، برای اثری مشابه به ترتیبی که القای شبهه کند، به کار برد.</p>
<p>ماده ۱۳ - حقوق معنوی پدیدآورنده محدود به زمان و مکان نیست و هیچ یک از حقوق معنوی پدیدآورنده قابل انتقال نمی‌باشد. اعمال هر یک از حقوق مذکور پس از وفات پدیدآورنده به ترتیب با وصی یا ورثه و در صورت فقدان وصی یا ورثه، با دولت جمهوری اسلامی ایران خواهد بود و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و سایر مراجع ذیصلاح در صورت نقض حقوق معنوی عنوان شاکی خصوصی را خواهند داشت.</p>	<p>ماده ۸ - حقوق معنوی پدیدآورنده محدود به زمان و مکان نیست و غیرقابل سلب و غیرقابل نقل به دیگری است. اعمال این حقوق پس از مرگ پدیدآورنده به ترتیب با وصی یا وارث و در صورت فقدان وصی یا وارث یا عدم پیگیری توسط آنها، با دولت جمهوری اسلامی ایران خواهد بود. پس از سپری شدن مدت حمایت از حقوق مادی نیز در صورت نقض این حقوق، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی می‌تواند به عنوان شاکی خصوصی اقامه‌ی دعوا نماید.</p> <p>تبصره - در صورت تعدد اعمال‌کنندگان حق و اختلاف آنها در نحوه‌ی اعمال آن، طبق نظر اکثریت عمل می‌شود. در غیر این صورت دادگاه با توجه به مصالح</p>	<p>ماده ۸ - حقوق معنوی پدیدآورنده محدود به زمان و مکان نیست و غیرقابل سلب و غیرقابل نقل به دیگری است. اعمال این حقوق پس از مرگ پدیدآورنده به ترتیب با وصی یا وارث و در صورت فقدان وصی یا وارث یا عدم پیگیری توسط آنها، با دولت جمهوری اسلامی ایران خواهد بود. پس از سپری شدن مدت حمایت از حقوق مادی نیز در صورت نقض این حقوق، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی می‌تواند به عنوان شاکی خصوصی اقامه‌ی دعوا نماید.</p> <p>تبصره - در صورت تعدد اعمال‌کنندگان حق و اختلاف آنها در نحوه‌ی اعمال آن، طبق نظر اکثریت عمل می‌شود. در غیر این صورت دادگاه با توجه به مصالح</p>

		پدیدآورنده تصمیم خواهد گرفت.
	ماده ۹- در صورت انتقال حقوق مادی، انتقال گیرنده موظف است به هنگام بهره برداری از اثر، نام پدیدآورنده را با عنوان و نشانه‌ی ویژه‌ی معرف اثر ذکر نماید، مگر اینکه برخلاف آن توافق شده باشد.	ماده ۹- در صورت انتقال حقوق مادی، انتقال گیرنده موظف است هنگام بهره برداری از اثر، نام پدیدآورنده را با عنوان و نشانه‌ی ویژه‌ی معرف اثر ذکر نماید، مگر اینکه برخلاف آن توافق شده باشد.
	ماده ۱۰- در مورد اثر معماری ثبت شده، تغییر در اثر از قبیل بازسازی یا تعمیر آن، بدون رضایت پدیدآورنده یا دارنده حقوق به شرطی برای دیگر استفاده‌کنندگان قانونی مجاز است که ملاحظات فنی و یا نحوه استفاده از آن عرفا چنین اقتضاء کند.	ماده ۱۰- تغییر در اثر معماری، از قبیل بازسازی یا تعمیر آن، توسط استفاده‌کنندگان قانونی بدون رضایت پدیدآورنده یا دارنده‌ی حق در صورتی مجاز است که ملاحظات فنی یا نحوه‌ی استفاده از آن عرفا چنین اقتضا کند.
	ماده ۱۱- در مورد اثر مشترک، هرگونه تغییر در اثر منوط به رضایت تمامی پدیدآورندگان مشترک است، مگر اینکه عدم رضایت شریک غیرمتعارف باشد که در این صورت دادگاه حکم مقتضی را صادر خواهد نمود. با وجود این، نسبت به دعوی نقض حق، هر کدام از پدیدآورندگان مشترک به تنهایی حق اقامه دعوی را خواهد داشت.	ماده ۱۱- در مورد اثر مشترک، هرگونه تغییر در اثر منوط به رضایت همه‌ی پدیدآورندگان است، مگر این که عدم رضایت شریک غیرمتعارف باشد که در این صورت دادگاه حکم مقتضی را صادر خواهد نمود. با وجود این، نسبت به دعوی نقض حق، هر کدام از پدیدآورندگان مشترک به تنهایی حق اقامه‌ی دعوی را خواهد داشت.
	ماده ۱۲- چنانچه یکی از پدیدآورندگان اثر مشترک قبل از اتمام کارش از ادامه همکاری انصراف دهد و یا به علت حوادث خارج از اختیار، قادر به ادامه همکاری	ماده ۱۲- چنانچه یکی از پدیدآورندگان اثر مشترک پیش از اتمام کار از ادامه‌ی همکاری انصراف دهد یا به علت حوادث خارج از اختیار، قادر به ادامه‌ی همکاری نباشد،

<p>نباشد، حق ممانعت استفاده از بخش‌هایی از اثر را که با همکاری او به وجود آمده است، ندارد و در عین حال به عنوان پدیدآورنده مشترک اثر محسوب می‌شود</p>	<p>حق ممانعت از استفاده از بخش‌هایی را که با همکاری او به وجود آمده، ندارد و در عین حال به عنوان پدیدآورنده‌ی مشترک اثر محسوب می‌شود</p>	<p>حق ممانعت از استفاده از بخش‌هایی را که با همکاری او به وجود آمده، ندارد و در عین حال به عنوان پدیدآورنده‌ی مشترک اثر محسوب می‌شود</p>
<p>ماده ۱۴- حقوق معنوی در اثر ناشی از سفارش یا استخدام متعلق به اشخاص حقیقی پدیدآورنده آن اثر است. در اثر جمعی، شخصی که اثر به ابتکار و مسؤولیت او پدید آمده است، نسبت به مجموع اثر و هر یک از اشخاص حقیقی پدیدآورنده آن در سهم خود دارای حق معنوی می‌باشند.</p>	<p>ماده ۱۳- حقوق معنوی اثر پدیدآمده در اثر سفارش یا استخدام متعلق به شخص پدیدآورنده است و در اثر جمعی، متعلق به شخصی است که اثر به ابتکار و مسؤولیت او پدید آمده است.</p>	<p>ماده ۱۳- حقوق معنوی اثر پدیدآمده در اثر سفارش یا استخدام متعلق به شخص پدیدآورنده است و در اثر جمعی، متعلق به شخصی است که اثر به ابتکار و مسؤولیت او پدید آمده است.</p>
<p>ماده ۱۵- چنانچه اثر در زمان حیات پدیدآورنده افشاء نشده و وی صریحا افشای عمومی آن را برای بعد از وفات خود منع کرده باشد، وصی یا ورثه نمی‌توانند اثر را افشاء نمایند. در صورت بروز هرگونه اختلاف، دادگاه حکم مقتضی را صادر خواهد نمود.</p>	<p>ماده ۱۴- چنانچه اثر در زمان حیات پدیدآورنده افشاء نشده و او صریحا افشای عمومی آن را برای پس از مرگ خود منع کرده باشد، وصی یا وارث نمی‌توانند اثر را افشاء نمایند. در صورت بروز هرگونه اختلاف، دادگاه حکم مقتضی را صادر خواهد کرد.</p>	<p>ماده ۱۴- چنانچه اثر در زمان حیات پدیدآورنده افشاء نشده و او صریحا افشای عمومی آن را برای پس از مرگ خود منع کرده باشد، وصی یا وارث نمی‌توانند اثر را افشاء نمایند. در صورت بروز هرگونه اختلاف، دادگاه حکم مقتضی را صادر خواهد کرد.</p>
<p>فصل دوم - انواع حقوق مبحث اول - حقوق مادی ماده ۷- دارنده حقوق، حق انحصاری هر گونه بهره برداری مادی از اثر به ویژه حق انجام یا تجویز انجام فعالیت‌های زیر را دارد: ۱- تکثیر ۲- انتشار</p>	<p>قسمت دوم - حقوق مادی ماده ۱۵- پدیدآورنده یا دارنده‌ی حق، متناسب با نوع اثر، حق انحصاری انجام یا تجویز انجام هر یک از اعمال زیر را دارد: ۱- تکثیر اثر، ۲- اجرای اثر، ۳- اقتباس از اثر و هرگونه تبدیل یا تنظیم آن،</p>	<p>قسمت دوم - حقوق مادی ماده ۱۵- پدیدآورنده یا دارنده‌ی حق، متناسب با نوع اثر، حق انحصاری انجام یا تجویز انجام هر یک از اعمال زیر را دارد: ۱- تکثیر اثر، ۲- اجرای اثر، ۳- اقتباس از اثر و هرگونه تبدیل یا تنظیم آن،</p>

	<p>۳- توزیع</p> <p>۴- عرضه</p> <p>۵- عاریه یا اجاره اصل یا نسخه اثر به عموم؛ حتی پس از نخستین توزیع عمومی مجاز آن در ایران</p> <p>۶- نمایش عمومی</p> <p>۷- اجرای عمومی</p> <p>۸- پخش رادیو - تلویزیونی</p> <p>۹- ایجاد هرگونه اثر اشتقاقی از جمله ترجمه اثر</p> <p>۱۰- در معرض استفاده عموم قرار دادن اثر</p> <p>۱۱- سایر موارد اطلاع رسانی عمومی اثر</p>	<p>۴- توزیع اصل یا کپی اثر به عموم، از راه عرضه برای فروش یا دیگر طرق انتقال مالکیت،</p> <p>تبصره - با اولین فروش یا انتقال مالکیت اصل یا کپی اثر با رضایت پدیدآورنده یا دارنده‌ی حق، حق توزیع نسبت به نسخه‌ی توزیع شده خاتمه می‌یابد.</p> <p>۵- اجاره‌ی اصل یا کپی اثر دیداری شنیداری و اثر گنجانده شده در حامل شنیداری، در مواردی که اجاره‌ی تجاری آن منجر به نسخه‌برداری گسترده و ورود آسیب جدی به حق تکثیر شود و نیز اجاره‌ی اصل یا کپی برنامه‌ی رایانه‌ای، جز در مواردی که برنامه‌ی رایانه‌ای موضوع اصلی اجاره نیست.</p> <p>۶- ترجمه‌ی اثر</p> <p>۷- پخش رادیو تلویزیونی اثر،</p> <p>۸- سایر طرق مخابره به عموم اثر.</p>
	<p>.....</p>	<p>ماده ۱۶- در صورتی که مالکیت نسخه‌ی اصلی آثار هنری تجسمی، موضوع بند (۷) ماده (۲) این قانون به هر نحو به دیگری انتقال یابد و پیش از سپری شدن مدت حمایت از حقوق مادی آن، از طریق حراج، دلالی یا عرضه در گالری- های تجاری فروخته شود، بین بیست‌پنج صدم درصد تا چهار درصد از مبلغ پس از کسر مالیات، متعلق به پدیدآورنده</p>

خواهد بود، به شرط این که قیمت بازفروش کمتر از ۵۰ میلیون ریال نباشد. این حق غیرقابل سلب، غیرقابل اسقاط و غیرقابل انتقال از پدیدآورنده به دیگری از طریق قرارداد است. میزان دقیق سهم پدیدآورنده از مبلغ بازفروش طبق آیین‌نامه‌ی اجرایی این قانون محاسبه خواهد شد.

تبصره ۱ - هر گاه فروشنده، اثر را ظرف مدت کمتر از سه سال مستقیماً از پدیدآورنده تحصیل کرده باشد، در صورتی سهمی از بازفروش به پدیدآورنده تعلق خواهد گرفت که قیمت بازفروش حداقل ۵۰۰ میلیون ریال باشد.

تبصره ۲ - فروشنده و حسب مورد هر یک از واسطه‌های فروش متضامناً مسئول پرداخت سهم پدیدآورنده خواهند بود. متصدی حراج، دلال یا دارنده‌ی گالری موظف است حداکثر ظرف سه ماه از زمان بازفروش اثر، اطلاعات فروش را کتباً به مؤسسه‌ی مدیریت جمعی مربوط و در صورت فقدان آن به پدیدآورنده و در صورت فوت پدیدآورنده به وارث او گزارش دهد.

تبصره ۳ - حداکثر ۱۲ نسخه از آثاری که به دست خود هنرمند یا زیر نظر او تولید، شماره‌گذاری و امضا شده باشند مشمول این حق خواهد بود.

	<p>فصل سوم - استثنائات</p> <p>ماده ۱۶- بهره‌برداری از آثار مورد حمایت این قانون در چهارچوب مقررات این فصل و برای مقاصد غیرتجاری، بدون اجازه دارنده حقوق، مشروط بر اینکه با بهره‌برداری عادی از اثر منافاتی نداشته باشد و به منافع قانونی وی زیان غیرمتعارف وارد ننماید، مجاز است.</p>	<p>فصل سوم - استثنای حقوق پدیدآورنده</p> <p>ماده ۱۷- بهره‌برداری از آثار مورد حمایت این قانون بدون اجازه‌ی پدیدآورنده یا دارنده‌ی حق، در موارد مذکور در مواد (۱۸) تا (۳۰) مجاز است. در کلیه‌ی این موارد، بهره‌برداری از اثر نباید با بهره‌برداری عادی از آن منافات داشته باشد یا به منافع مشروع دارنده‌ی حق، زیان غیرمتعارف وارد سازد.</p>
	<p>مبحث اول - موارد تکثیر و انتشار مجاز</p> <p>گفتار اول - تکثیر محدود برای مقاصد شخصی</p> <p>ماده ۱۷- تکثیر محدود از اثر منتشر شده، بدون اجازه دارنده حقوق در صورتی مجاز خواهد بود که تکثیر توسط شخص حقیقی و فقط برای مقاصد شخصی و غیرانتفاعی از جمله آموزشی انجام شود.</p> <p>تبصره - موارد زیر مشمول حکم این ماده نمی‌شود:</p> <p>۱- تکثیر اثر معماری به شکل ساختمان یا به شکل دیگر ۲- تکثیر مجموع یا بخش عمده از پایگاه داده الکترونیکی</p> <p>۳- تکثیر برنامه رایانه‌ای به استثنای مواردی که در مواد بعد مقرر شده است.</p>	<p>اول - تکثیر محدود برای مقاصد شخصی</p> <p>ماده ۱۸- تکثیر آثاری که به صورت قانونی در دسترس عموم قرار گرفته‌اند در یک نسخه بدون اجازه‌ی دارنده‌ی حق مجاز است، به شرط این که تکثیر توسط شخصی حقیقی انجام شود و منحصرأ برای مقاصد شخصی تکثیرکننده مورد استفاده قرار گیرد.</p> <p>تبصره- این استثنا شامل موارد زیر نمی‌شود:</p> <p>۱ - تکثیر اثر معماری به صورت ساختمان یا هر سازه‌ی دیگر،</p> <p>۲- عکس‌برداری از تمام یا بخش عمده‌ی اثر موسیقی به صورت نوشته (نُت)،</p> <p>۳- تکثیر آثار هنرهای تجسمی به منظور استفاده‌ی مشابه با نسخه‌ی اصلی،</p>

		<p>۴- تکثیر تمام یا بخش عمده‌ی پایگاه داده به صورت الکترونیکی.</p>
	<p>گفتار دوم - تکثیر به منظور مقاصد آموزشی</p> <p>ماده ۱۸- مؤسسات آموزشی می‌توانند آثار منتشر شده مورد حمایت این قانون را برای مقاصد آموزشی غیرانتفاعی بدون کسب اجازه از دارنده حقوق، در حدود متعارف و به میزان مورد نیاز با شرایط زیر تکثیر نمایند:</p> <p>۱- عمل تکثیر یکبار انجام شود و در صورت تکرار، در نوبت‌های جداگانه و بی‌ارتباط با هم صورت گیرد.</p> <p>۲- مأخذ اثر تکثیر شده و نام پدیدآورنده اثر در موارد مذکور در این ماده بر روی تمامی نسخه‌ها ذکر شود</p>	<p>دوم - تکثیر برای مقاصد آموزشی</p> <p>ماده ۱۹- اعمال زیر بدون اجازه‌ی پدیدآورنده یا دارنده‌ی حق مجاز است:</p> <p>۱- تکثیر بخش کوتاهی از اثر، برای آموزش از طریق تشریح در نوشته‌ها یا ضبط شنیداری و دیداری، با ذکر مأخذ و نام پدیدآورنده، به شرط این‌که از حدود متعارف تجاوز نکند</p> <p>۲- تکثیر مقاله‌های منتشر شده و دیگر آثار کوتاه یا چکیده برای آموزش حضوری در مؤسسه‌های آموزشی که فعالیت آن‌ها مستقیم یا غیرمستقیم جنبه‌ی انتفاعی نداشته باشد، تا حدود متناسب با مقاصد آموزشی با ذکر مأخذ و نام پدیدآورنده، هم‌چنین تکثیر این قبیل آثار به صورت الکترونیکی و قرار دادن آن در شبکه‌های رایانه‌ای با امکان دسترسی محدود برای دانشجویان، دانش‌آموزان و مدرسان آن مؤسسه‌ی آموزشی، به شرط این‌که:</p> <p>الف- عمل تکثیر یک بار انجام شود و در صورت تکرار در نوبت‌های جداگانه، بی‌ارتباط با هم باشد.</p> <p>ب- در صورت وجود اجازه‌ی جمعی بهره‌برداری که از</p>

		<p>سوی مؤسسه‌ی مدیریت جمعی مربوط ارائه می‌شود، طبق شرایط آن عمل شود.</p>
	<p>گفتار سوم- تکثیر توسط کتابخانه‌ها و مؤسسات نگهداری آثار</p> <p>ماده ۱۹- هر کتابخانه عمومی یا مؤسسه نگهداری آثار مجاز است بدون اجازه دارنده حقوق در موارد زیر آثار مورد حمایت این قانون را تکثیر کند:</p> <p>۱- بخش کوتاهی از یک اثر و اثر کوتاه منتشر شده از قبیل مقاله یا چکیده یک اثر به درخواست شخص حقیقی مراجعه کننده به شرط اینکه:</p> <p>اولا - نسخه تکثیر شده فقط برای مطالعه یا پژوهش باشد.</p> <p>ثانیا - عمل تکثیر یک بار یا در صورت تکرار در نوبتهای جداگانه و بی‌ارتباط با هم صورت گیرد.</p> <p>۲- تکثیر به منظور حفظ و در صورت لزوم جایگزینی آن به جای نسخه دیگر صورت گیرد که در مجموعه دائمی کتابخانه یا مؤسسه مفقود، تلف یا غیرقابل استفاده شده است، به شرط اینکه تهیه نسخه دیگر اثر به طور متعارف غیرممکن یا مشکل باشد</p>	<p>سوم- تکثیر توسط کتابخانه و مؤسسه‌ی بایگانی</p> <p>ماده ۲۰- هر کتابخانه یا مرکز یا مؤسسه‌ی بایگانی که فعالیت آن مستقیم یا غیرمستقیم جنبه‌ی انتفاعی نداشته باشد، می‌تواند در موارد زیر بدون اجازه‌ی دارنده‌ی حق اثر را تکثیر کند:</p> <p>۱- تکثیر مقاله یا دیگر آثار کوتاه یا چکیده‌ی اثر، برای تأمین درخواست یک شخص حقیقی، به شرط اینکه:</p> <p>الف- کتابخانه یا مرکز یا مؤسسه بایگانی متقاعد شود که نسخه‌ی تکثیرشده فقط برای مطالعه یا پژوهش شخصی به کار خواهد رفت.</p> <p>ب- عمل تکثیر یک بار جداگانه و در صورت تکرار در نوبتهای جداگانه، بی‌ارتباط با هم باشد.</p> <p>ج- در صورت وجود اجازه‌ی جمعی بهره برداری که از سوی مؤسسه‌ی مدیریت جمعی مربوط ارائه می‌شود، طبق شرایط آن عمل شود.</p> <p>۲- تکثیر آثار به منظور حفظ و در صورت لزوم، جایگزین کردن نسخه‌ی تکثیرشده به جای نسخه دیگری که در مجموعه‌ی دائمی خود یا کتابخانه یا مرکز یا مؤسسه</p>

		<p>بایگانی دیگر مفقود، تلف یا غیرقابل استفاده شده، به شرط اینکه تهیهی اثر به طور متعارف ممکن نباشد.</p>
	<p>گفتار چهارم- تکثیر، پخش رادیو- تلویزیونی و سایر روش‌های ارسال عمومی اثر به منظور اطلاع‌رسانی</p> <p>ماده ۲۰- هرگونه مقاله منتشر شده یا اثر پخش شده درباره مباحث جاری اقتصادی، اجتماعی، سیاسی، مذهبی و علمی را می‌توان به منظور اطلاع‌رسانی بدون نیاز به کسب اجازه از دارنده حق، تکثیر، منتشر یا پخش کرد، به شرط اینکه صرفاً متضمن جزئی از اثر بوده و دارنده حق به صراحت این حق را برای خود محفوظ اعلام نکرده باشد و مأخذ و نام پدیدآورنده به طور آشکار ذکر شود؛ مگر اینکه اثر بی‌نام باشد.</p> <p>ماده ۲۲- تکثیر یا ارسال عمومی سخنرانی‌های عمومی درباره مباحث روز یا در جریان رسیدگی قضائی در روزنامه‌ها، نشریات اطلاع‌رسانی ادواری، رادیو - تلویزیون یا دیگر وسایل انتقال عمومی اثر به شرط ذکر مأخذ و نام پدیدآورنده و رعایت قوانین مربوط مجاز است.</p> <p>تبصره - تهیه مجموعه سخنرانی‌های پدیدآورنده مشمول این ماده نمی‌باشد.</p>	<p>چهارم- تکثیر، پخش رادیو تلویزیونی و سایر طرق مخابره به عموم به قصد اطلاع- رسانی</p> <p>ماده ۲۱- اعمال زیر بدون اجازه‌ی دارنده‌ی حق به قصد اطلاع رسانی مجاز است، به شرط این‌که مأخذ و نام پدیدآورنده تا حد امکان ذکر شود:</p> <p>۱- تکثیر برنامه‌ی رادیو تلویزیونی یا مقاله‌ی منتشر شده در یک روزنامه یا نشریه‌ی ادواری درباره مباحث روز اقتصادی، سیاسی یا مذهبی در روزنامه و نشریه‌ی ادواری دیگر، رادیو، تلویزیون و سایر رسانه‌ها؛ این اجازه شامل موردی نخواهد بود که دارنده حق، اجازه‌ی تکثیر آن را صریحاً در روزنامه یا نشریه یا برنامه‌ی مورد نظر برای خود محفوظ اعلام کرده است.</p> <p>۲- باز نشر گزیده‌های کوتاه اثر که در جریان اطلاع رسانی درباره‌ی رویدادهای جاری شنیده یا دیده می‌شود، تا حدی که متناسب با هدف اطلاع‌رسانی رویدادهای جاری باشد.</p> <p>۳- باز نشر سخنرانی سیاسی، علمی، وعظ و خطابه و موارد مشابه که به صورت عمومی ایراد شده و نیز سخنرانی که در جریان محاکمات قضائی ایراد شده است، در روزنامه،</p>

		<p>نشریه‌ی ادواری، رادیو، تلویزیون یا دیگر رسانه‌ها تا حدی که متناسب با هدف اطلاع‌رسانی رویدادهای جاری باشد. تبصره- این بند شامل تهیه‌ی مجموعه سخنرانی‌های پدیدآورنده نمی‌شود.</p>
	<p>گفتار ششم - تکثیر ناپایدار</p> <p>ماده ۲۴- تکثیر ناپایدار که جزء لاینفک فرآیند انتقال دیجیتال یا قابل دریافت شدن اثر ذخیره شده است، با عایت کلیه شرایط زیر از شمول این قانون خارج است:</p> <p>۱ - تکثیر به وسیله شخصی انجام شده باشد که با مجوز دارنده حقوق و یا قانون، حق انتقال الکترونیکی یا قابل دریافت‌سازی اثر را دارد.</p> <p>۲- نسخه تکثیر شده بعد از استفاده خود به خود حذف شود و بازیابی آن برای سایر مقاصد امکان‌پذیر نباشد.</p>	<p>پنجم - تکثیر موقت</p> <p>ماده ۲۲- تکثیر موقت اثر با رعایت شرایط زیر مجاز است:</p> <p>۱- در فرایند انتقال دیجیتالی اثر یا قابل دریافت شدن اثر ذخیره شده صورت گرفته باشد.</p> <p>۲- به وسیله‌ی شخص حقیقی یا حقوقی انجام شده باشد که با اجازه‌ی دارنده‌ی حق یا به موجب قانون، مجاز به انتقال دیجیتالی یا قابل دریافت‌سازی اثر است.</p> <p>۳- جزء لاینفک فرایند انتقال یا قابل دریافت شدن اثر باشد که هنگام عملیات عادی دستگاه مورد استفاده رخ می‌دهد و نسخه‌ی تکثیر شده سپس خودبه‌خود و بدون این‌که بازیابی آن برای سایر مقاصد امکان‌پذیر باشد، حذف شود.</p>
	<p>ماده ۷۱- خریدار نسخه‌ای از نرم افزار می‌تواند به منظور تهیه نسخه پشتیبان به تعداد موردنیاز از اثر تکثیر نماید؛ به شرط اینکه این عمل برای تضمین استفاده آتی از نرم افزار لازم باشد. در صورت واگذاری نسخه به دیگری، انتقال نسخه پشتیبان نیز به او الزامی است. هرگونه شرط خلاف</p>	<p>ششم - تهیه‌ی نسخه‌ی پشتیبان، اقتباس، شالوده‌کاوی و تغییر و توسعه‌ی برنامه‌ی رایانه‌ای</p> <p>ماده ۲۳- کاربر قانونی نسخه‌ای از برنامه‌ی رایانه‌ای، که به موجب قرارداد حق استفاده از برنامه‌ی رایانه‌ای را دارد، می‌تواند در موارد زیر بدون اجازه‌ی پدیدآورنده یا</p>

<p>در قرارداد انتقال مالکیت نسخه نرم افزار باطل است. تبصره - استفاده همزمان از نسخه اصل و پشتیبان منتقل الیه تابع شرایط مندرج در قرارداد است.</p> <p>ماده ۷۲- خریدار نرم افزار و یا کاربر مجاز از سوی وی می تواند در صورت بروز هرگونه اشکال در نرم افزار خریداری شده برای اشکالیابی و اشکال زدایی از آن، نسخه ای از نرم افزار را تکثیر یا از آن اقتباس نماید.</p> <p>ماده ۷۳- خریدار مکلف است در صورت متفی شدن مالکیت وی به هر دلیل، نسبت به نابود کردن نسخ پشتیبان، تکثیرشده یا اقتباس شده و یا واگذاری آنها به منتقل الیه بعدی اقدام نماید.</p> <p>ماده ۷۴- مهندسی معکوس برنامه رایانه ای یا هرگونه تجزیه بخش هایی از آن یا ترجمه آن به منظور کشف اطلاعات فنی درون برنامه جهت ایجاد برنامه رایانه ای سازگار بدون کسب اجازه از دارنده برنامه، مشروط بر آنکه به منافع مشروع دارنده حق، ضرر و زیان غیرقابل جبرانی وارد ننماید و به بهره برداری از برنامه آسیب نرساند، مجاز است.</p>	<p>دارنده ی حق از آن بهره برداری کند:</p> <p>۱- یک نسخه از برنامه ی رایانه ای را به عنوان نسخه ی پشتیبان برای استفاده در مواقعی که نسخه ی اصلی مفقود، تلف یا غیرقابل استفاده می شود، تکثیر کند. استفاده ی همزمان از نسخه ی اصلی و نسخه ی پشتیبان جایز نیست. هرگونه توافق برخلاف مفاد این بند باطل است.</p> <p>۲- برای تصحیح خطاهای موجود در برنامه، نسخه ای از آن را تکثیر یا اقتباس نماید. تبصره- در صورت متفی شدن حق استفاده ی کاربر نسبت به برنامه یا واگذاری آن به دیگری، کاربر مکلف است نسخه ی پشتیبان یا اقتباس شده را معدوم یا آن را به انتقال-گیرنده واگذار کند.</p> <p>ماده ۲۴- شالوده کاوی برنامه ی رایانه ای به منظور دست یابی به فناوریهای به کاررفته در آن از طریق تحلیل ساختار، عملکرد و وظیفه ی آن برای ایجاد برنامه ی رایانه ای سازگار دیگر بدون اجازه ی دارنده ی حق مجاز است، به شرط این که:</p> <p>۱- کسب اطلاعات مذکور از طریق دیگر ممکن نباشد و دسترسی به آن برای کار با برنامه ی رایانه ای سازگار به طور مستقل یا با برنامه ای دیگر ضروری باشد.</p>
--	--

		<p>۲- برای هدفی غیر از به کار انداختن برنامه‌ی رایانه‌ای سازگار از آن استفاده نشود و جز برای نیل به این هدف در اختیار شخص دیگری قرار داده نشود.</p>
	<p>-----</p>	<p>ماده ۲۵- کاربر مجاز برنامه‌ی رایانه‌ای می‌تواند به منظور شناسایی ایده‌ها و اصول نهفته در ورای هر یک از عناصر برنامه، آن را مورد ملاحظه، مطالعه و آزمایش عملکرد قرار دهد</p>
	<p>ماده ۷۵- خریدار برنامه رایانه‌ای یا کاربر مجاز از سوی وی می‌تواند تغییراتی در آن جهت رفع اشکال بدهد، مشروط بر این که به حیثیت یا شهرت پدیدآورنده آسیب نرسد و با بهره‌برداری عادی از اثر منافاتی نداشته باشد.</p> <p>ماده ۷۶- نسبت به نرم افزار و برنامه رایانه‌ای که حقوق مادی آنها واگذار شده است، جز در موردی که شرط مخالفی به نفع پدیدآورنده شده باشد، انتقال‌گیرنده مجاز به تغییر و توسعه می‌باشد؛ مشروط به اینکه به حیثیت و یا شهرت پدیدآورنده لطمه‌ای وارد نسازد.</p> <p>ماده ۷۷- حقوق مادی و معنوی نرم افزار یا برنامه رایانه‌ای جدید که بر مبنای نرم افزار یا برنامه رایانه‌ای دیگر پدید می‌آید، بدون اینکه خدشه‌ای به حقوق دارنده اثر اصلی وارد نماید، متعلق به پدیدآورنده اثر جدید است.</p>	<p>ماده ۲۶- انتقال‌گیرنده‌ی حقوق مادی برنامه‌ی رایانه‌ای، مجاز به تغییر و توسعه‌ی آن است، مگر اینکه شرط مخالفی به نفع پدیدآورنده شده باشد یا انجام تغییر در برنامه به حیثیت یا شهرت پدیدآورنده لطمه‌ای وارد سازد. در این صورت، حقوق مادی و معنوی برنامه‌ی رایانه‌ای جدید، متعلق به پدیدآورنده‌ی برنامه‌ی جدید خواهد بود، بدون اینکه خدشه‌ای به حقوق پدیدآورنده یا دارنده‌ی برنامه‌ی رایانه‌ای اصلی وارد شود.</p>

	<p>مبحث دوم - سایر موارد استثناء شده</p> <p>گفتار اول - نقل قول ماده ۲۵- نقل از اثرهایی که به صورت قانونی انتشار یافته و استناد به آنها برای مقاصد علمی، ادبی، هنری، آموزشی، پژوهشی، تربیتی و اطلاع رسانی و به صورت انتقاد و تقریظ و به میزانی که هدف مورد نظر را تأمین کند با ذکر نام پدیدآورنده به جز در آثار بی نام و ذکر مأخذ، در حدود متعارف مجاز است.</p>	<p>هفتم - نقل قول از اثر</p> <p>ماده ۲۷- نقل قول بخش کوتاهی از آثاری که به صورت قانونی در دسترس عموم قرار گرفته‌اند با هدف استناد بدون اجازهی پدیدآورنده یا دارنده‌ی حق مجاز است، به شرط این‌که از حدود متعارف تجاوز نکند و با هدفی که اثر برای آن پدید آمده متناسب بوده و همراه با ارجاع به منبع و در صورت ذکر نام پدیدآورنده در منبع همراه با ارجاع به نام پدیدآورنده باشد.</p>
	<p>-----</p>	<p>هشتم - اجرای خصوصی و غیرتجاری اثر</p> <p>ماده ۲۸- اجرای خصوصی و غیرتجاری اثر در محدوده‌ی خانواده و بستگان و آشنایان نزدیک اجراکننده و برگزارکننده‌ی اجرا مجاز است.</p>
	<p>-----</p>	<p>نهم - استفاده از اثر در طنز و کاریکاتور</p> <p>ماده ۲۹- استفاده از آثاری که به صورت قانونی در دسترس عموم قرار گرفته‌اند در طنز و کاریکاتور مجاز است، به شرط این‌که اثر پدیدآمده متمایز از اثر مورد استفاده باشد و موجب القاء شبهه نسبت به انتساب آن به پدیدآورنده‌ی اثر مورد استفاده نشود و به حیثیت یا شهرت او آسیب وارد نسازد.</p>

<p>گفتار پنجم - تکثیر برای استفاده اشخاص ناتوان</p> <p>ماده ۲۳- بهره‌برداری از اثر منتشر شده به منظور استفاده معلولان جسمی یا ذهنی به شرط رعایت موارد زیر مجاز است:</p> <p>۱- استفاده از اثر به همان شکلی که منتشر شده توسط معلولان ناممکن یا مشکل باشد.</p> <p>۲- اثر به طور موردی به شکلی که به آسانی قابل استفاده برای آنان باشد، تبدیل شود.</p> <p>۳- تبدیل اثر برای اهداف غیرتجاری باشد.</p> <p>۴- مأخذ و نام پدیدآورنده به طور متعارف ذکر گردد</p>	<p>دهم - تبدیل قالب اثر برای استفاده‌ی افراد دارای معلولیت</p> <p>ماده ۳۰- تبدیل قالب اثر به صورتی که برای افراد دارای معلولیت، از قبیل اشخاص نابینا، کم‌بینا و دیگر اشخاصی که به علت محدودیت جسمی قادر به خواندن، دیدن یا شنیدن آثار در قالبی که انتشار یافته نیستند، قابل استفاده شود و تکثیر و توزیع آن بدون اجازه‌ی صاحب حق با رعایت شرایط زیر مجاز است:</p> <p>۱- استفاده از اثر در قالبی که انتشار یافته برای افراد یادشده غیرممکن یا مشکل باشد. ۲- اثر در قالب قابل استفاده برای افراد مذکور با شرایط متعارف در بازار یافت نشود. ۳- اثر به طور خاص برای افراد مذکور تبدیل شود و تنها توسط خود آن‌ها مورد استفاده قرارگیرد.</p> <p>۴- تبدیل قالب اثر تا حدودی انجام شود که برای استفاده‌ی افراد مذکور ضرورت دارد.</p> <p>۵- منبع و نام پدیدآورنده به‌طور متعارف روی اثر تبدیل شده ذکر شود.</p> <p>تبصره - صادرات نسخه‌هایی که وفق این ماده در داخل تهیه شده و واردات نسخه‌هایی که وفق مقررات مربوطه در خارج تهیه شده اند مجاز است به شرط اینکه مطابق معاهدات بین المللی مربوطه‌ای باشد که جمهوری</p>
--	--

		اسلامی ایران عضو آنها می‌شود و توسط مؤسسات مورد تایید وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی صورت پذیرد.
	<p>فصل چهارم - مدت حمایت</p> <p>ماده ۲۷- حمایت از حقوق مادی اثر با رعایت مقررات این فصل، از زمان خلق آن تا پنجاه سال پس از وفات پدیدآورنده آن است.</p>	<p>فصل چهارم - مدت حمایت از حقوق مادی</p> <p>ماده ۳۱- مدت حمایت از حقوق مادی پدیدآورنده، با رعایت مقررات این فصل، از زمان پدید آمدن اثر تا پنجاه سال پس از مرگ او است.</p> <p>تبصره- هرگاه اثر برای اولین بار پس از مرگ پدیدآورنده منتشر شود نیز، مدت حمایت از حقوق مادی آن تا پنجاه سال پس از مرگ او خواهد بود</p>
	<p>ماده ۲۹- مدت حمایت از حقوق مادی در اثر مشترک، از زمان خلق اثر تا پنجاه سال پس از وفات آخرین فرد زنده از بین پدیدآورندگان می‌باشد.</p>	<p>ماده ۳۲- در مورد اثر مشترک، مدت حمایت از حقوق مادی از زمان پدید آمدن اثر تا پنجاه سال پس از مرگ آخرین بازمانده از پدیدآورندگان است.</p>
	<p>ماده ۲۸- مدت حمایت از حقوق مادی در آثار شنیداری - دیداری یا جمعی، پنجاه سال از تاریخ پدیدآمدن می‌باشد و در صورتی که اثر به طور مجاز منتشر یا عرضه می‌شود، مدت یادشده از تاریخ اولین نشر یا عرضه مجاز هر کدام که مؤخر باشد، محاسبه می‌شود.</p>	<p>ماده ۳۳- مدت حمایت از حقوق مادی اثر جمعی و اثر دیداری شنیداری پنجاه سال پس از پدیدآمدن اثر سپری می‌شود. هرگاه در این مدت، اثر با رضایت پدیدآورنده در دسترس عموم قرارگیرد مدت حمایت پنجاه سال پس از زمان در دسترس عموم قرار گرفتن اثر سپری خواهد شد.</p>
	<p>تبصره ماده ۲۷: تبصره - مدت حمایت از آثار عکاسی و هنرهای کاربردی حداقل بیست و پنج سال از زمان خلق اثر می‌باشد.</p>	<p>ماده ۳۴ - مدت حمایت از حقوق مادی اثر هنری کاربردی بیست و پنج سال از زمان پدید آمدن اثر است.</p>

	<p>ماده ۷۸- مدت حمایت از برنامه رایانه‌ای تا پنجاه سال از تاریخ خلق یا انتشار هرکدام که آخرین تاریخ باشد، است. تبصره - مدت حمایت در اثر پدیدآمده خودکار، تا پنجاه سال پس از خلق اثر است</p>	<p>ماده ۳۵- مدت حمایت از حقوق مادی برنامه‌ی رایانه‌ای سی سال از زمان پدید آمدن اثر است</p>
	<p>ماده ۳۰- مدت حمایت از حقوق مادی در اثر با نام مستعار یا اثر بی‌نام، پنجاه سال از زمان خلق اثر می‌باشد. در صورتی که اثر به طور مجاز منتشر یا عرضه می‌شود، مدت یادشده از تاریخ اولین نشر یا عرضه هر کدام که مؤخر باشد، محاسبه می‌شود. هرگاه قبل از انقضای مدت مذکور، هویت پدیدآورنده افشاء یا تردید در مورد هویت او زایل شود، حسب مورد مقررات این فصل اعمال می‌شود.</p> <p>تبصره ۱ - در صورتی که اثر در مدت یادشده در اختیار عموم قرارنگرفته باشد، شروع مدت حمایت از زمان خلق اثر محاسبه می‌شود.</p> <p>تبصره ۲ - در مواردی که اثر عرضه یا منتشر نشده باشد و زمان خلق آن نیز معلوم نباشد، مدت حمایت از زمانی محاسبه می‌شود که دادگاه با اتکاء به قرائن و امارات مثبتة از جمله جلب نظر کارشناس مربوط آن را زمان خلق اثر اعلام می‌دارد.</p>	<p>ماده ۳۶- مدت حمایت از حقوق مادی اثر بی‌نام یا بانام مستعار پنجاه سال از زمانی است که اثر به طور قانونی در دسترس عموم قرارگرفته و در غیر این صورت از زمان پدید آمدن اثر است. هرگاه پیش از سپری شدن مدت یادشده هویت پدیدآورنده فاش شود یا دیگر تردیدی در هویت او نباشد، حسب مورد مقررات مواد (۳۱) تا (۳۵) اعمال خواهد شد.</p>
	<p>ماده ۳۱- مدت حمایت از کتابهای چند جلدی یا آثاری که بخشها یا شماره‌های آن به تدریج خلق می‌شوند، هر کدام به صورت جداگانه محاسبه می‌شود.</p>	<p>ماده ۳۷- مدت حمایت از اثرهایی که بخش‌ها یا شماره‌های آن به تدریج پدید می‌آیند، هرکدام به صورت جداگانه محاسبه می‌شود.</p>

<p>تبصره ماده ۲۸: تبصره - چنانچه نسخه‌های بعدی اثر به حدی تغییر یابد که عرفا اثر جدید محسوب شود، مدت مذکور از تاریخ خلق نسخه مزبور، اولین انتشار یا عرضه مجاز آن به عموم هر کدام که مؤخر است، محاسبه می‌شود</p>		<p>ماده ۳۸- چنانچه نسخه‌ی بعدی اثر به اندازه‌ای تغییر یابد که عرفا اثری جدید محسوب شود، مدت مذکور براساس نسخه‌ی جدید محاسبه می‌شود</p>
	<p>-----</p>	<p>ماده ۳۹- حقوق مادی اثر پس از مرگ پدیدآورنده برای مدت باقی‌مانده به موجب وصیت یا وراثت منتقل می‌شود. در مواردی که حقوق مادی به موجب وصیت یا وراثت یا سایر موجبات انتقال پس از مرگ منتقل نشده باشد، حقوق مزبور حسب مورد برای مدت‌های مذکور به منظور استفاده‌ی عمومی در اختیار وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی قرارخواهدگرفت.</p>
	<p>-----</p>	<p>ماده ۴۰- در مورد آثار پدیدآمده توسط شهدا، سی سال به مدت‌های حمایت از اثر افزوده می‌شود. آثاری که از تاریخ شهادت پدیدآورنده آنها تا زمان لازم الاجرا شدن این قانون پنجاه سال نگذشته باشد نیز مشمول این حکم می‌شوند. تبصره- افزایش مدت فوق به حقوق مکتسبه‌ی کسانی که در فاصله‌ی سپری شدن مدت حمایت طبق قوانین گذشته تا زمان لازم الاجرا شدن این قانون از این آثار بهره‌برداری مادی کرده‌اند لطمه وارد نمی‌کند و موجب مسئولیت برای</p>

		آن‌ها نخواهد شد.
	<p>ماده ۳۲- مدت مقرر در مواد این قانون تا پایان سال شمسی که دوره مذکور در آن سال منقضی می‌شود، ادامه می‌یابد.</p>	<p>ماده ۴۱- مدت های مقرر در این قانون تا پایان سال شمسی که دوره مذکور در آن سال سپری می‌شود، ادامه می‌یابند.</p>
	<p>فصل پنجم - نخستین دارنده حقوق مادی، اماره پدیدآورندگی و نمایندگی</p> <p>مبحث اول - نخستین دارنده حقوق مادی</p> <p>ماده ۳۳- پدیدآورنده با رعایت مواد این قانون؛ نخستین دارنده حقوق مادی اثر می‌باشد</p>	<p>فصل پنجم - نخستین مالک حقوق مادی، اماره پدیدآورندگی و نمایندگی</p> <p>قسمت اول - نخستین مالک حقوق مادی</p> <p>ماده ۴۲- نخستین مالک حقوق مادی اثر، که حقوق بدواً به او تعلق می‌گیرد، کسی است که اثر را پدید آورده است.</p>
	<p>ماده ۳۴- نحوه بهره‌برداری از حقوق مادی اثر مشترک به شرح زیر است:</p> <p>۱- چنانچه سهم هر یک از پدیدآورندگان آن در خلق اثر جدا و متمایز از هم نباشد یا به رغم استقلال، در دیگر قسمت‌ها تأثیر اساسی داشته باشد، حقوق مادی اثر بدون توجه به میزان مشارکت پدیدآورندگان حق مشاع همه آنان است و هرگونه بهره‌برداری مادی از اثر منوط به کسب اجازه از همه آنان است، مگر آنکه به نحو دیگری توافق کرده باشند. در صورت نبود توافق مکتوب یا دیگر دلایل مخالف، میزان سهم هر یک از پدیدآورندگان مساوی تلقی می‌شود.</p> <p>۲- چنانچه سهم هر یک از پدیدآورندگان به نحوی از هم</p>	<p>ماده ۴۳- پدیدآورندگان اثر مشترک، نخستین مالکان حقوق مادی اثراند و حقوق مادی اثر بدون توجه به میزان مشارکت هر یک حق مشاع آنان است و هرگونه بهره‌برداری مادی از اثر منوط به اجازه همه است. میزان سهم هر یک از پدیدآورندگان با توافق کتبی آنان تعیین می‌شود و در صورت فقدان توافق کتبی، سهم آن‌ها مساوی خواهد بود. در صورتی که کار یکایک آنان جدا و متمایز بوده و بهره‌برداری جداگانه از آن ممکن باشد، پدیدآورنده‌ی هر بخش، نخستین مالک حقوق مادی آن بخش است و می‌تواند از آن بخش جداگانه بهره‌برداری کند. در این صورت نیز بهره‌برداری از کل اثر توسط یک یا چند</p>

	<p>متمایز باشد که در دیگر قسمت‌ها تأثیر اساسی نداشته باشد، حقوق مادی هر بخش متعلق به پدیدآورنده همان بخش است و بهره برداران از آن بخش نیازمند اجازه از سایرین نمی‌باشند، مگر آنکه به نحو دیگری توافق کرده باشند. بهره‌برداری از کل اثر توسط یک یا چند نفر از پدیدآورندگان منوط به رضایت سایرین است.</p> <p>تبصره - در مواردی که در این ماده، بهره‌برداری از حقوق مادی اثر مشترک، منوط به توافق پدیدآورندگان است ولی توافق حاصل نشود، نحوه بهره‌برداری از آن توسط دادگاه تعیین می‌گردد</p>	<p>نفر از پدیدآورندگان منوط به رضایت همه است.</p>
	<p>ماده ۳۵- شخصی که اثر جمعی به ابتکار و با مسئولیت او پدید آمده است، نخستین دارنده حقوق مادی شناخته می‌شود.</p> <p>تبصره- پدیدآورندگان بخشهای یک اثر جمعی حق بهره‌برداری از سهم خود به صورت جداگانه را تا آنجا که لطمه‌ای به بهره‌برداری از اثر جمعی وارد نسازد دارند، مگر آنکه به نحو دیگری توافق کرده باشند.</p>	<p>ماده ۴۴- در مورد اثر جمعی، نخستین مالک حقوق مادی، شخص حقیقی یا حقوقی است که اثر با ابتکار و مدیریت او پدید آمده است.</p>
	<p>ماده ۳۶- سفارش‌دهنده یا استخدام‌کننده نخستین دارنده حقوق مادی اثر ناشی از سفارش یا استخدام کننده، محسوب می‌شود، مگر آنکه خلاف آن توافق شده باشد.</p>	<p>ماده ۴۵- در مورد اثری که در اجرای وظایف استخدامی یا قرارداد سفارش پدید می‌آید، نخستین مالک حقوق معنوی و مادی اثر پدیدآورنده است. با وجود این، فرض بر این</p>

		<p>است که حقوق مادی اثر تا اندازه‌ای که برای فعالیت های مرسوم استخدام‌کننده یا کارفرما ضروری است به او منتقل می‌شود.</p> <p>تبصره- در مورد برنامه‌ی رایانه‌ای نخستین مالک حقوق مادی اثر، استخدام‌کننده یا کارفرما است.</p>
	<p>ماده ۳۸- در خصوص اثر شنیداری - دیداری، کارگردان اصلی، نمایش‌نامه یا فیلم‌نامه نویس، نویسنده متن گفتگو و آهنگ ساز خاص همان اثر، پدیدآورندگان و نخستین دارندگان مشترک حقوق مادی آن هستند</p>	<p>ماده ۴۶- در مورد اثر دیداری شنیداری، پدیدآورندگان مشترک اثر، نخستین مالکان حقوق مادی اثراند و در صورتی که دلیلی بر خلاف آن وجود نداشته باشد، کارگردان اصلی، فیلم‌نامه‌نویس، نویسنده‌ی گفت‌وگوها و آهنگ‌ساز موسیقی خاص اثر، پدیدآورندگان اثر فرض می‌شوند. در صورتی که در اثر دیداری شنیداری اثری از پیش موجود گنجانده شود یا در پدید آمدن آن مورد اقتباس قرار گیرد، پدیدآورنده‌ی این اثر نیز در حکم پدیدآورندگان مشترک اثر خواهد بود.</p> <p>تبصره- مفاد این ماده با تغییرات لازم در مورد آثار نمایشی موضوع بند (۳) ماده (۲) نیز اعمال می‌شود.</p>
	<p>ماده ۳۹- حقوق مادی اثر اشتقاقی با رعایت حقوق پدیدآورنده اثر اصلی، متعلق به پدیدآورنده آن است.</p>	<p>ماده ۴۷ - حقوق مادی اثر اشتقاقی با رعایت حقوق پدیدآورنده‌ی اثر اصلی، متعلق به پدیدآورنده‌ی اثر اشتقاقی است.</p>

	<p>مبحث دوم - اماره پدیدآورندگی و نمایندگی</p> <p>ماده ۴۰- از لحاظ این قانون، شخص یا اشخاصی که اثر در مرجع ثبت، به نام آنان ثبت شده یا در صورت عدم ثبت، به نام آنان منتشر شده یا در غیر این دو صورت، نام آنان به عنوان پدیدآورنده بر روی اثر درج شده یا عرفاً منسوب به آنان است، پدیدآورنده شناخته می‌شوند، مگر آنکه دلیلی بر خلاف آن وجود داشته باشد.</p>	<p>قسمت دوم - اماره‌ی پدیدآورندگی و نمایندگی پدیدآورنده</p> <p>ماده ۴۸- از نظر این قانون، کسی که نام او به عنوان پدیدآورنده بر روی اثر درج شده یا اثر عرفاً منسوب به او است، پدیدآورنده‌ی اثر شناخته می‌شود، مگر این که دلیلی بر خلاف آن وجود داشته باشد. این حکم در مورد اثر مستعار نیز در صورتی که در هویت پدیدآورنده تردیدی نباشد، اعمال خواهد شد.</p>
	<p>ماده ۴۱- در خصوص آثار بی نام یا بانام مستعار که هویت پدیدآورنده واقعی آن برای عموم معلوم نمی‌باشد، شخصی که برای اولین بار به طور مجاز اثر را منتشر کرده است، به عنوان نماینده، حق اعمال حقوق مادی و معنوی و ایصال آن را به پدیدآورنده دارد.</p>	<p>ماده ۴۹- در مورد اثر بی نام یا با نام مستعار، در فرضی که هویت پدیدآورنده نامعلوم است، ناشری که نام او روی اثر درج شده، نماینده‌ی پدیدآورنده محسوب خواهد شد، مگر این که دلیلی برخلاف آن باشد. در این صورت ناشر به نمایندگی از پدیدآورنده می‌تواند حقوق معنوی و مادی او را اعمال و تعقیب نماید. هرگاه پدیدآورنده هویت خود را فاش کند این فرض از میان خواهد رفت.</p>

<p style="text-align: center;">مبحث سوم- واگذاری و اجازه بهره‌برداری از حقوق مادی اثر</p> <p style="text-align: center;">گفتار اول - مقررات عام</p> <p>ماده ۴۲- دارنده حقوق مادی اثر می‌تواند تمام یا بخشی از حقوق مادی اثر خود را در قالب قرارداد به غیر واگذار کند یا اجازه بهره‌برداری انحصاری یا غیرانحصاری از تمام یا بخشی از آن را به غیر بدهد. این قرارداد شامل واگذاری یا اجازه بهره‌برداری از هر حقی که به طور صریح در آن ذکر شده است، خواهد بود.</p> <p>تبصره ۲- در صورتی که موضوع قرارداد، واگذاری یا اجازه حق توزیع باشد، با یک بار توزیع عمومی تمامی نسخه‌های موضوع قرارداد، طرف قرارداد حق توزیع مجدد اثر را ندارد و نسبت به توزیع مجدد نسخه‌های توزیع شده حقی ندارد، مگر اینکه در قرارداد ترتیب دیگری مقرر شده باشد</p>	<p style="text-align: center;">فصل ششم- قرارداد واگذاری و قرارداد اعطای اجازه بهره‌برداری</p> <p style="text-align: center;">قسمت اول - مقررات عمومی ماده</p> <p>ماده ۵۰- پدیدآورنده یا دارنده‌ی حقوق مادی اثر می‌تواند حقوق مادی خود را کلاً یا جزئاً به دیگری واگذار کند یا اجازه‌ی بهره‌برداری از هر یک از آن‌ها را به صورت انحصاری یا غیرانحصاری به دیگری اعطا کند. هرگونه واگذاری یا اعطای اجازه‌ی بهره‌برداری از حقوق مادی اثر باید به صورت مکتوب و با امضای پدیدآورنده یا دارنده‌ی حق باشد، در غیر این صورت در برابر اشخاص ثالث قابل استناد نخواهد بود.</p> <p>تبصره ۱- واگذاری کلی حقوق آثار آینده‌ی پدیدآورنده باطل است، مگر در مورد اثری که پدیدآورنده حداکثر تا پنج سال پس از انعقاد قرارداد پدید خواهد آورد و مشخصات اثر به اندازه‌ی کافی در قرارداد بیان شود.</p> <p>تبصره ۲- واگذاری جزئی حقوق مادی ممکن است به صورت واگذاری یک یا چند حق از حقوق مادی یا به صورت محدود ساختن واگذاری به دوره‌ی زمانی معینی باشد.</p> <p>تبصره ۳- واگذاری یا اعطای اجازه‌ی بهره‌برداری از حقوق</p>
--	--

مادی در قبال حق تألیف است، مگر این که دو طرف صریحا برخلاف آن توافق کرده باشند.

تبصره ۴- در صورتی که اعطای اجازه‌ی بهره‌برداری از حق به صورت انحصاری باشد، اجازه‌دهنده نمی‌تواند هم‌زمان اجازه‌ی بهره‌برداری از موضوع قرارداد را به دیگری بدهد و اجازه‌گیرنده می‌تواند مانع بهره‌برداری دیگران، از جمله دارنده‌ی حق شود.

تبصره ۵- واگذاری کلی یا جزئی یک حق یا اعطای اجازه بهره‌برداری از آن دلالت بر واگذاری یا اجازه‌ی بهره‌برداری از سایر حقوق که در قرارداد به صراحت ذکر نشده ندارد.

<p>تبصره (۱) ماده ۴۲: قراردادهای واگذاری و اجازه بهره‌برداری از اثر مشتمل بر نوع، شیوه، مدت، مکان و هدف است، در غیر این صورت انتقال گیرنده یا دارنده مجوز فقط مجاز به بهره‌برداری متعارف از آن از حیث موارد مذکور در زمان و مکان انعقاد قرارداد می‌باشد.</p>		<p>ماده ۵۱- قرارداد واگذاری یا اعطای اجازه‌ی بهره‌برداری از اثر باید مشتمل بر نوع قرارداد، ذکر صریح حقوق موضوع قرارداد، مبلغ حق تألیف و نحوه‌ی پرداخت آن، مدت، مکان، هدف و شیوه‌ی بهره‌برداری باشد. در صورت عدم ذکر هر یک از این موارد، انتقال‌گیرنده یا اجازه‌گیرنده فقط مجاز به بهره‌برداری متعارف از اثر در زمان و مکان انعقاد قرارداد است.</p>
	<p>-----</p>	<p>ماده ۵۲- در مواردی که واگذاری یا اعطای اجازه‌ی بهره‌برداری از حقوق مادی اثر در قبال نسبتی از درآمد حاصل از واگذاری یا بهره‌برداری از اثر است، طرف قرارداد وظیفه دارد در فواصل زمانی که در قرارداد تعیین می‌شود، گزارش کامل، شفاف و قابل ارزیابی از میزان بهره‌برداریها، درآمدها و هزینه‌ها را به صورت مکتوب به پدیدآورنده یا قائم‌مقام او ارائه و حق تألیف را مطابق قرارداد پرداخت کند. در صورت عدم ارائه‌ی گزارش یا ارائه‌ی اطلاعات نادرست، طرف قرارداد مکلف به جبران خسارت وارده خواهد بود.</p>
<p>ماده ۴۴- صرفنظر از نوع حامل اثر، واگذاری اصل یا نسخه یا نسخه‌هایی از آن در قالب فروش، توزیع یا هبه و غیره متضمن واگذاری حقوق مادی اثر که در این قانون احصاء شده‌اند، نمی‌باشد.</p>		<p>ماده ۵۳- واگذاری مالکیت عین نسخه‌ی اصلی اثر یا کپی آن از طریق فروش، هبه و غیره متضمن واگذاری حقوق مادی اثر نیست.</p>

<p>ماده ۳۷- پاداش و جایزه نقدی و سایر امتیازات مشابه که به آثار موضوع ماده فوق و نیز سایر آثار منتقل شده تعلق می-گیرد، تابع قرارداد است، در غیر این صورت حق پدیدآورنده اثر است.</p>		<p>ماده ۵۴- پاداش و جایزه نقدی و دیگر امتیازهای مشابه که به خود اثر تعلق می‌گیرد، در تمام موارد انتقال حقوق مادی به دیگری، متعلق به خود پدیدآورنده خواهد بود.</p>
	<p>-----</p>	<p>ماده ۵۵ - در کلیه مواردی که پدیدآورنده در مقابل طرف دیگر متعهد به انجام کاری، از قبیل پدیدآوردن، تکمیل یا اصلاح و رفع نقص از اثر می‌شود، باید در مدت مقرر و در صورت عدم تعیین مدت، در مدت متعارف آن را انجام دهد. در غیر این صورت و در فرض نبودن عذر موجه طرف قرارداد حق فسخ قرارداد را خواهد داشت.</p>
	<p>-----</p>	<p>ماده ۵۶- در همه‌ی قراردادهای موضوع این قانون، طرف قرارداد ملزم است تعهدات خود را در قبال پدیدآورنده از قبیل ارائه‌ی وسایل و ملزومات انجام کار و پرداخت حق تألیف انجام دهد و در مدت مورد توافق به گونه‌ی متعارف از اثر بهره‌برداری کند. در غیر این صورت و در فرض نبودن عذر موجه پدیدآورنده حق فسخ قرارداد را خواهد داشت.</p>
	<p>-----</p>	<p>ماده ۵۷- حق تألیف پدیدآورنده طلب ممتاز محسوب می‌گردد.</p>
	<p>-----</p>	<p>ماده ۵۸- حق تألیف پدیدآورنده را در مقام تأمین خواسته و دستور موقت نمی‌توان توقیف کرد، مگر</p>

		<p>این که موضوع دعوی اصلی مطالبه‌ی خسارات ناشی از نقض حقوق مقرر در این قانون باشد.</p>
	<p>گفتار دوم- مقررات مربوط به قراردادهای خاص الف- قرارداد نشر ماده ۴۵- قرارداد نشر در این قانون قراردادی است که به موجب آن پدیدآورنده یا دیگر دارندگان حقوق مادی، حق تکثیر اثر و توزیع عمومی نسخه‌های آن را از طریق ابزار مکانیکی یا هر روش مورد توافق، طبق شرایط معین به ناشر واگذار می‌کنند که وی شخصاً یا توسط دیگری به هزینه خود تکثیر و توزیع آنها را انجام دهد.</p> <p>تبصره ۱- انعقاد قرارداد نشر به منزله این است که ناشر دارای حق انحصاری نشر اثر می‌باشد، مگر اینکه به نحو دیگری توافق شده باشد.</p> <p>تبصره ۲- انواع دیگر قراردادهای نشر که از شمول تعریف مذکور خارجند، مشمول قواعد عمومی قراردادها می‌باشند.</p> <p>تبصره ۳- نشر الکترونیکی، قرار دادن داده در معرض عرضه از طریق رسانه‌های دیجیتال است که به دو گونه نشر بر حامل دیجیتال و نشر بر خط تقسیم می‌گردد</p>	<p>قسمت دوم - مقررات قراردادهای خاص الف- قرارداد نشر ماده ۵۹- قرارداد نشر قراردادی است که به موجب آن پدیدآورنده یا دارنده‌ی حق اجازه‌ی تکثیر اثر و توزیع عمومی نسخه‌های آن را از طریق ابزار مکانیکی، الکترونیکی هر روش دیگر که مورد توافق باشد، طبق شرایط معین به ناشر اعطا می‌کند که او به هزینه‌ی خود، عهده‌دار تکثیر و توزیع آن شود.</p> <p>تبصره ۱- انعقاد قرارداد نشر به منزله‌ی اعطای اجازه‌ی بهره‌برداری انحصاری از حق تکثیر و توزیع اثر به ناشر در مدت قرارداد است، مگر این‌که به گونه‌ی دیگری توافق شده باشد.</p> <p>تبصره ۲- در سایر موارد، از جمله مواردی که پدیدآورنده یا دارنده‌ی حق منفرداً یا مشترکاً با ناشر هزینه‌ی نشر را به عهده می‌گیرد، قرارداد از شمول احکام این فصل خارج و تابع قانون مدنی خواهد بود.</p>

<p>تبصره ماده ۴۶: تبصره - چنانچه در قرارداد نشر، تعداد نوبت نشر و حداقل شمارگان انتشار اثر ذکر نگردد، اجازه انتشار فقط برای یک نوبت فرض می شود و حداکثر شمارگان نیز مطابق عرف نشر تعیین می گردد؛ مگر اینکه از سایر مفاد قرارداد استنباط دیگری شود. ناشر ملزم است به منظور تعیین دقیق هر نوبت نشر و حداقل شمارگان منتشرشده در هر نشریه به هر نوبت نشر و نسخه های منتشرشده اثر، بارکد ویژه اختصاص دهد.</p>		<p>ماده ۶۰- در قرارداد نشر، باید تعداد نوبت و شمارگان انتشار اثر در هر نوبت نشر ذکر گردد. در غیر این صورت اجازه ی انتشار فقط برای یک نوبت فرض می شود و حداکثر شمارگان مطابق عرف نشر تعیین خواهد شد.</p>
	<p>-----</p>	<p>ماده ۶۱- پدیدآورنده باید اعمال بدون مزاحم و انحصاری حق نشر را برای ناشر تضمین و در برابر ادعاهای احتمالی اشخاص ثالث نسبت به اثر دفاع کند مگر این که به گونه ی دیگری توافق شده باشد.</p>
	<p>-----</p>	<p>ماده ۶۲- پدیدآورنده باید نسخه ی اصلی موضوع قرارداد را به ناشر تحویل دهد و در صورت نیاز به اصلاح، نسخه اصلاح شده ی آن را در مهلت مقرر در قرارداد و در صورت عدم تعیین مدت، ظرف مهلت متعارف در اختیار ناشر قرار دهد</p>

<p>ماده ۶۳- ناشر مکلف است ظرف شش ماه از زمان تحویل نسخه نهایی، اثر را منتشر کند، مگر اینکه برخلاف آن توافق شده باشد. چنانچه ناشر به دلایل موجه مهلت مذکور اثر را منتشر نکند، دارنده حق می‌تواند قرارداد را فسخ کند. در صورتی که دلایل ناشر در مورد تأخیر موجه نباشد، باید خسارات وارده را نیز جبران کند.</p>	<p>ماده ۶۴- چنانچه ناشر طبق قرارداد مجاز به نشر اثر به دفعات باشد و نسخه‌های منتشر شده در بازار کم‌یاب یا تمام شوند و ناشر اثر را بازنشر نکند، دارنده حق می‌تواند بازنشر اثر را از ناشر مطالبه کند. در صورت گذشت چهار ماه از تاریخ درخواست و امتناع ناشر از بازنشر اثر، پدیدآورنده می‌تواند قرارداد را فسخ کند.</p>	<p>ماده ۶۵- نسخه‌ی اصلی اثر حتی پس از تحویل به ناشر در مالکیت پدیدآورنده باقی می‌ماند و پس از تکثیر اثر توسط ناشر، پدیدآورنده حق استرداد آن را خواهد داشت.</p>
<p>ماده ۶۶- قرارداد نشر قابل واگذاری به اشخاص ثالث نیست، مگر با موافقت کتبی پدیدآورنده یا دارنده‌ی حق،</p>	<p>ماده ۴۷- ناشر ملزم است ظرف مدت شش ماه از زمان تحویل نسخه نهایی، اثر را منتشر سازد؛ مگر اینکه بر خلاف آن توافق شده باشد. چنانچه ناشر به دلایل موجه ظرف مهلت مقرر به انتشار اثر اقدام نکند، دارنده حق می‌تواند قرارداد را فسخ نماید.</p> <p>تبصره - چنانچه عدم انتشار اثر مستند به دلایل موجه نباشد، دارنده حق می‌تواند علاوه بر فسخ قرارداد، خسارات وارده را نیز مطالبه نماید.</p>	<p>ماده ۴۸- چنانچه نوبت نشر به دفعات باشد و نسخه‌های چاپ شده در بازار کمیاب یا تمام شده باشد و ناشر نسبت به تجدید چاپ اثر اقدام ننموده باشد، پدیدآورنده می‌تواند پس از انقضای چهار ماه از تاریخ مطالبه تجدید چاپ، قرارداد را فسخ نماید.</p>
<p>ماده ۴۹- پس از تکثیر اثر، ناشر ملزم است نسخه اصلی آن را باز گرداند.</p>	<p>ماده ۵۰- قرارداد نشر بدون موافقت کتبی پدیدآورنده، قابل انتقال به اشخاص ثالث نیست.</p>	

		یا همراه با انتقال بنگاه یا بخشی از آن به دیگری. در فرض اخیر اگر حقوق معنوی یا مادی پدیدآورنده در معرض خطر قرارگیرد، حق فسخ قرارداد را خواهد داشت.
	ماده ۵۱- با رعایت بند (۳) ماده (۸)، انجام اصلاحات نگارشی و نظایر آن بدون اجازه پدیدآورنده مجاز است.	ماده ۶۷- انجام اصلاحات نگارشی و نظایر آن در حدود متعارف با رعایت حق حرمت اثر موضوع بند (۳) ماده (۷)، توسط ناشر مجاز است، به شرط این که در قرارداد ذکر شده باشد.
	ب- قراردادهای مربوط به آثار شنیداری - دیداری ماده ۵۲- قرارداد تهیه اثر شنیداری - دیداری قراردادی است که به موجب آن تهیه کننده ضمن مدیریت ساخت، ملزم به تأمین هزینه‌های خلق اثری می‌گردد که پدیدآورنده متعهد به خلق آن شده است	ب- قرارداد تولید اثر دیداری شنیداری ماده ۶۸- قرارداد تولید اثر دیداری شنیداری قراردادی است بین تهیه‌کننده و پدیدآورنده یا پدیدآورندگان که به موجب آن پدیدآورنده عهده‌دار مشارکت در پدیدآوردن اثر و تهیه‌کننده عهده‌دار مدیریت ساخت، تأمین هزینه‌ها، امکانات و تدارکات لازم برای پدیدآوردن اثر می‌گردد
	تبصره ماده ۵۲: تبصره - انعقاد قرارداد به منزله انتقال تمام حقوق مادی اثر خلق‌شده به تهیه‌کننده است، مگر در مواردی که خلاف آن در قرارداد تصریح شده باشد.	ماده ۶۹- انعقاد قرارداد تولید اثر دیداری شنیداری به طور ضمنی دلالت بر واگذاری حقوق مادی پدیدآورندگان مشترک، جز آهنگساز، به تهیه‌کننده دارد، مگر این‌که برخلاف آن توافق شده باشد.
		ماده ۷۰- پدیدآورندگان اثر دیداری شنیداری لازم است

	-----	تمام اقدامات لازم برای پدیدآوردن اثر در مدت مورد توافق را انجام دهند و پس از تکمیل اثر، امکان بهره- برداری بدون مزاحمت برای تهیه‌کننده را در چارچوب قرارداد فراهم سازند.
	<p>ماده ۵۴- بعد از تکمیل ساخت اثر شنیداری - دیداری، از بین بردن نسخه اصلی آن یا ایجاد هرگونه تغییر در تمام یا بخش‌هایی از آن توسط تهیه‌کننده نیازمند کسب اجازه از پدیدآورنده یا پدیدآورندگان است، مگر به گونه دیگر توافق شده باشد.</p> <p>تبصره - کامل بودن اثر با تراضی کارگردان و سایر پدیدآورندگان از یک سو و تهیه‌کننده از سوی دیگر مشخص می شود</p>	<p>ماده ۷۱- پس از اتمام تولید اثر دیداری شنیداری، از بین بردن نسخه اصلی آن یا انجام هرگونه تغییر در تمام یا بخش‌هایی از آن توسط تهیه‌کننده، منوط به کسب اجازه از پدیدآورنده یا پدیدآورندگان خواهد بود، مگر این‌که به گونه‌ی دیگری توافق شده باشد. کامل بودن اثر با تراضی کارگردان و سایر پدیدآورندگان از یک سو و تهیه‌کننده از سوی دیگر مشخص می‌شود.</p>
	<p>ماده ۵۳- در صورت تعدد تهیه‌کنندگان و عدم امکان تمیز سهم هر یک از آنان، حقوق آنان نسبت به اثر مشاع خواهد بود.</p>	<p>ماده ۷۲- در صورت تعدد تهیه‌کنندگان و عدم تعیین میزان سهم هر یک در قرارداد یا عدم امکان تشخیص سهم هر یک به نحو دیگر، حقوق آنان نسبت به اثر مساوی خواهد بود.</p>
	<p>ماده ۵۵ - هر یک از پدیدآورندگان آثار مندرج در یک اثر شنیداری - دیداری می‌توانند به طور جداگانه از اثر خویش بهره‌برداری نمایند، بدون اینکه خدشه‌ای به حقوق تهیه‌کننده آن وارد آید.</p>	<p>ماده ۷۳- در صورتی که بهره‌برداری جداگانه از سهم هر یک از پدیدآورندگان اثر دیداری شنیداری به اشکال دیگر امکان‌پذیر باشد، آن‌ها می‌توانند جداگانه از اثر خود بهره‌برداری نمایند، به شرط این‌که به حقوق تهیه‌کننده و اعتبار یا شهرت اثر خدشه‌ای وارد نشود.</p>

	<p style="text-align: center;">-----</p>	<p>ماده ۷۴- در صورتی که تهیه‌کننده از اثر دیداری شنیداری غیر از نمایش عمومی، به صورت‌های دیگری، از قبیل اجاره یا فروش آن در قالب‌های الکترونیکی یا هر قالب دیگری بهره‌برداری کند، عوض عادلانه‌ای معادل پنج تا هفت درصد از درآمد ناخالص آن پس از کسر مالیات متعلق به پدیدآورندگان خواهد بود. تهیه‌کننده باید با توجه به اهمیت و میزان مشارکت هر یک از پدیدآورندگان در آفرینش اثر، سهم هر یک را به آن‌ها پرداخت کند. پدیدآورنده نمی‌تواند حق دریافت عوض عادلانه را به غیر انتقال دهد، اما می‌تواند اختیار وصول سهم خود را به مؤسسه‌ی مدیریت جمعی مربوط واگذار کند. جدول محاسبه‌ی میزان عوض عادلانه و تعیین سهم هر یک از پدیدآورندگان و نیز مرجع صالح برای حل و فصل اختلافات احتمالی در آیین‌نامه اجرایی این قانون مقرر خواهد شد.</p>
	<p style="text-align: center;">بخش سوم- حقوق مرتبط</p> <p>ماده ۵۶- حقوق مرتبط حقوقی است که طبق این قانون منحصرأ به اجراکنندگان، تولیدکنندگان حامل‌های شنیداری و سازمان‌های پخش رادیو - تلویزیونی تعلق می‌گیرد.</p>	<p style="text-align: center;">بخش دوم- حقوق مرتبط با حقوق پدیدآورنده</p> <p>ماده ۷۵- در این قانون، علاوه بر حقوق پدیدآورندگان آثار ادبی و هنری، از «حقوق مرتبط» نیز حمایت می‌شود. دارندگان حقوق مرتبط عبارت‌اند از اجراکنندگان، تولیدکنندگان حامل‌های شنیداری و سازمان‌های پخش</p>

	<p>ماده ۵۷- اعمال حقوق انحصاری موضوع این بخش، هیچ خدشه‌ای به حقوق پدیدآورندگان آثار مورد حمایت این قانون وارد نمی‌آورد.</p>	<p>رادیوتلوویزیونی تبصره- حمایت از حقوق مرتبط نباید به گونه‌ای تفسیر شود که به حقوق مادی یا معنوی پدیدآورندگان آثار مورد استفاده خدشه وارد شود.</p>
	<p>فصل اول- حقوق اجراکنندگان مبحث اول- انواع حقوق گفتار اول- حقوق مادی ماده ۵۸- اجراکنندگان دارای حق انحصاری انجام یا اجازه انجام دادن فعالیت‌های زیر در مورد هر اجرای خود می‌باشند: ۱- پخش رادیو - تلوویزیونی یا سایر روشهای ارسال عمومی اجراء به استثنای موارد زیر: الف - هرگاه پخش رادیو - تلوویزیونی یا سایر صور ارسال عمومی اجراء از روی نسخه تثبیت‌شده‌ای صورت گیرد که اجراکننده اجازه تثبیت آن را داده باشد. ب - بازپخش اجرای پخش شده توسط همان سازمان پخش رادیو - تلوویزیونی صورت گرفته باشد که ابتدا آن اجراء را پخش نموده یا اجازه بازپخش آن را داده باشد. ۲ - تثبیت اجرائی که تثبیت نشده است. ۳ - تکثیر اجرای تثبیت‌شده به هر روش و شکلی که باشد ۴- نخستین توزیع عمومی مجاز اجرای تثبیت‌شده یا نسخه</p>	<p>فصل اول- حقوق اجراکنندگان ماده ۷۶- اجراکننده حق انحصاری انجام یا تجویز انجام هر یک از اعمال زیر را دارد: ۱- تثبیت اجرای تثبیت نشده، ۲- تکثیر مستقیم یا غیرمستقیم نسخه‌ی اجرای تثبیت شده‌ی، به هر شکل و روش، ۳- توزیع نسخه‌ی اصلی اجرای تثبیت‌شده یا کپی‌های آن به عموم، از راه عرضه برای فروش، فروش یا دیگر طرق انتقال مالکیت، تبصره- با اولین فروش یا انتقال مالکیت نسخه‌ی اجرای تثبیت‌شده با رضایت اجراکننده یا دارنده‌ی حق، حق توزیع نسبت به نسخه‌ی توزیع‌شده خاتمه می‌یابد. ۴- اجاره‌ی نسخه‌ی اصلی اجرای تثبیت‌شده یا کپی‌های آن به عموم، حتی پس از انتقال مالکیت آن به دیگری، در مواردی که اجاره‌ی تجاری آن منجر به نسخه‌برداری گسترده و ورود آسیب جدی به حق تکثیر شود. ۵- پخش رادیوتلوویزیونی اجراء؛ مگر این‌که پخش از روی</p>

<p>تکثیرشده آن</p> <p>۵- اجاره یا عاریه اصل یا نسخه‌های تکثیرشده از اجرای تثبیت شده به عموم حتی پس از نخستین توزیع مجاز آن در ایران</p> <p>۶- در معرض استفاده عموم قرار دادن اجرای تثبیت شده تبصره ۱- چنانچه اجراکننده تثبیت اجرای خود را در یک حامل شنیداری- دیداری اجازه داده باشد، مفاد این ماده اعمال نخواهد شد.</p> <p>تبصره ۲- صرف انعقاد قرارداد تثبیت به منزله انتقال حقوق مادی اجراکننده به تولیدکننده می‌باشد، مگر اینکه بر خلاف آن توافق شده باشد.</p> <p>تبصره ۳- اجرای حقوق موضوع این ماده در صورتی است که به طور کتبی برخلاف آن توافق نشده باشد.</p>	<p>اجرائی صورت گیرد که با اجازه‌ی اجراکننده برای تهیه‌ی برنامه‌ی رادیوتلوویزیونی انجام می‌شود.</p> <p>۶- سایر طرق مخایره به عموم اجرا.</p> <p>تبصره ۱- مقررات این ماده مانع از آن نیست که اجراکننده با توافق طرف دیگر شرایط مطلوب‌تری را در قرارداد برای خود بگنجانند.</p> <p>تبصره ۲- انعقاد قرارداد تثبیت بین اجراکننده و تولیدکننده به منزله‌ی انتقال حقوق مادی اجراکننده به تولیدکننده است، مگر آنکه برخلاف آن توافق شده باشد.</p> <p>تبصره ۳- اجراهایی از قبیل تردستی، اجرای سیرکی و معرکه‌گیری که اجرای اثر ادبی و هنری نیستند نیز مشمول حمایت‌های مذکور در این ماده خواهند بود.</p>
--	--

	<p>گفتار دوم - حقوق معنوی</p> <p>ماده ۵۹- اجراکننده علاوه بر حقوق مادی حتی پس از انتقال آن از حقوق معنوی زیر برخوردار است:</p> <p>۱- در اجرای زنده یا تثبیت شده خود، نام واقعی یا مستعار وی به عنوان اجراکننده ذکر شود، مگر اینکه در شیوه اجراء یا شیوه استفاده از اجرای تثبیت شده حسب مورد ذکر نام اجراکننده ممکن نبوده یا به نحو دیگری توافق شده باشد.</p> <p>۲- از هر گونه تغییر غیرمتعارفی که عرفاً به اعتبار و شهرت او لطمه وارد سازد، جلوگیری یا در مراجع صالح اعتراض نماید.</p>	<p>ماده ۷۷- اجراکننده، مستقل از حقوق مادی و حتی پس از انتقال آن به دیگری، حق دارد هنگام اجراهای زنده و در اجراهای تثبیت شده خود، به گونه‌ی مقتضی به عنوان اجراکننده معرفی شود و حق دارد نسبت به هرگونه دست‌کاری، تحریف یا تغییری که به حیثیت و شهرت او آسیب وارد سازد در مراجع قضایی اقامه‌ی دعوا کند. مفاد ماده (۸) در مورد حقوق معنوی اجراکننده نیز اعمال می‌شود.</p>
	<p>مبحث دوم - مدت حمایت</p> <p>ماده ۶۰- حقوق مادی اجراکننده تا پایان پنجاهمین سال پس از سالی که اجراء در آن سال تثبیت شده یا در صورتی که نسخه تثبیت شده‌ای وجود نداشته باشد، پس از پایان سالی که اجراء در آن اتفاق افتاده است، حمایت می‌شود.</p>	<p>ماده ۷۸- حقوق مادی اجراکننده تا پایان پنجاهمین سال پس از سالی که اجراء در آن تثبیت شده حمایت خواهد شد.</p>

<p>فصل دوم - حقوق تولیدکنندگان حامل‌های شنیداری</p> <p>مبحث اول - حقوق مادی</p> <p>ماده ۶۲- تولیدکننده حامل شنیداری دارای حق انحصاری انجام یا اجازه انجام دادن فعالیت‌های زیر است:</p> <p>۱ - تکثیر حامل شنیداری به هر روش و شکل با هدف انتفاع اقتصادی و یا عدم زیان غیرمتعارف برای پدیدآورنده</p> <p>۲ - نخستین توزیع عمومی اصل یا نسخه تکثیرشده حامل شنیداری</p> <p>۳ - اجاره یا عاریه اصل یا نسخه تکثیرشده حامل شنیداری به عموم حتی پس از نخستین توزیع عمومی مجاز آن</p> <p>۴- در معرض استفاده عموم قرار دادن حامل شنیداری</p>	<p>فصل دوم - حقوق تولیدکنندگان حامل‌های شنیداری</p> <p>ماده ۷۹- تولیدکننده‌ی حامل شنیداری حق انحصاری انجام یا تجویز انجام هر یک از اعمال زیر را دارد:</p> <p>۱- تکثیر مستقیم یا غیرمستقیم حامل شنیداری به هر شکل و روش،</p> <p>۲- توزیع نسخه‌ی اصلی یا کپی‌های حامل شنیداری به عموم، از راه عرضه برای فروش، فروش یا دیگر طرق انتقال مالکیت،</p> <p>تبصره- با اولین فروش یا انتقال مالکیت اصل یا کپی حامل شنیداری با رضایت تولیدکننده یا دارنده‌ی حق، حق توزیع نسبت به نسخه‌ی توزیع شده خاتمه می‌یابد.</p> <p>۳- اجاره‌ی نسخه‌ی اصلی یا کپی‌های حامل شنیداری به عموم، حتی پس از انتقال مالکیت آن به دیگری در مواردی که اجاره‌ی تجاری آن منجر به نسخه‌برداری گسترده و ورود آسیب جدی به حق تکثیر شود.</p> <p>۴- در دسترس عموم قراردادن حامل شنیداری، با وسایل باسیم یا بی‌سیم به گونه‌ای که برای عموم از مکان و در زمان دلخواه قابل دسترسی باشد.</p>
---	---

ماده ۸۰- چنانچه نسخه‌ی اصلی یا کپی حامل شنیداری که به مقاصد تجاری انتشار یافته، مستقیم برای پخش رادیو تلویزیونی یا سایر طرق مخابراتی به عموم مورد استفاده قرار گیرد یا در مکانی عمومی پخش شود، استفاده‌کننده باید عوض عادلانه‌ای را به تولیدکننده‌ی حامل شنیداری بپردازد. مؤسسه‌ی مدیریت جمعی مربوط عهده دار تعیین عوض عادلانه متعارف و وصول و پرداخت آن به صاحبان حقوق خواهد بود.

تبصره ۱- تولیدکننده‌ی حامل شنیداری باید نیمی از عوض عادلانه‌ی دریافتی را به اجراکننده بپردازد، مگر این که برخلاف آن توافق کرده باشند.

تبصره ۲- در اجرای حکم این ماده، انتشار حامل‌های شنیداری از طریق وسایل باسیم یا بی‌سیم، به گونه‌ای که برای عموم در مکان و زمان دلخواه قابل دسترسی باشد، انتشار به مقاصد تجاری محسوب می‌شود.

ماده ۶۳- چنانچه حامل شنیداری که برای مقاصد تجاری منتشر گردیده است یا نسخه تکثیر چنین حاملی به طور مستقیم در پخش رادیو - تلویزیونی یا سایر روش‌های ارسال عمومی بکار رود یا برای عموم به اجراء درآید، استفاده‌کننده باید اجرت عادلانه‌ای به تولیدکننده حامل شنیداری بپردازد. تبصره ۱ - پنجاه درصد (۵۰٪) از اجرت مذکور به اجراکننده پرداخت می‌گردد، جز در مواردی که خلاف آن بین اجراکننده و تولیدکننده حامل شنیداری توافق شده باشد. تبصره ۲ - حق اجرت عادلانه موضوع این ماده از تاریخ انتشار حامل شنیداری تا پایان دهمین سال کامل پس از سال انتشار آن مورد حمایت می‌باشد.

	<p>مبحث دوم - مدت حمایت</p> <p>ماده ۶۵- حقوق مذکور در این فصل از تاریخ انتشار حامل شنیداری تا پایان دهمین سال کامل پس از سالی که حامل شنیداری منتشر گردیده و در صورت عدم انتشار، تا پایان دهمین سال کامل پس از سالی است که حامل شنیداری تثبیت شده است، قابل حمایت است.</p>	<p>ماده ۸۱- حقوق تولیدکننده‌ی حامل شنیداری از جمله حق عوض عادلانه، از تاریخ انتشار آن تا پایان پنجاهمین سال پس از سال انتشار و در صورت عدم انتشار، تا پایان پنجاهمین سال پس از سال تثبیت آن مورد حمایت خواهد بود.</p>
	<p>فصل سوم - سازمان‌های پخش رادیو - تلویزیونی</p> <p>مبحث اول - حقوق مادی</p> <p>ماده ۶۶- سازمان پخش رادیو - تلویزیونی دارای حق انحصاری انجام یا اجازه انجام دادن هر یک از فعالیت‌های زیر می‌باشد:</p> <p>۱- برنامه‌های پخش شده خود را به هر شکل و روشی بازپخش نماید.</p> <p>۲- برنامه‌های پخش شده خود را تثبیت نماید.</p> <p>۳- برنامه‌های تثبیت شده خود را به صورت مستقیم یا غیرمستقیم به هر روش و شکلی تکثیر نماید.</p> <p>۴- برنامه‌های خود را با استفاده از سایر روشهای ارسال عمومی، برای عموم ارسال نماید.</p>	<p>فصل سوم - حقوق سازمان‌های پخش رادیو تلویزیونی</p> <p>ماده ۸۲ - سازمان پخش رادیو تلویزیونی حق انحصاری انجام یا تجویز انجام هر یک از اعمال زیر را دارد:</p> <p>۱- پخش هم‌زمان برنامه‌های آن به هر شکل و روش،</p> <p>۲- مخابره به عموم برنامه‌های رادیو تلویزیونی آن،</p> <p>۳- تثبیت برنامه‌های رادیو تلویزیونی آن،</p> <p>۴- تکثیر مستقیم یا غیرمستقیم برنامه‌های تثبیت شده‌ی آن به هر شکل و روش.</p>

	<p>۵ - نسخه‌های اصلی یا تکثیرشده برنامه‌های تثبیت شده خود را برای عموم از طریق فروش یا سایر صور انتقال، توزیع نماید یا به عموم اجاره یا عاریه دهد.</p> <p>۶- نسخه‌های اصلی یا تکثیرشده برنامه‌های تثبیت‌شده خود را با استفاده از دستگاههای باسیم یا بی سیم در دسترس عموم قرار دهد به گونه‌ای که عموم بتوانند از هر مکان یا در هر زمان که خود انتخاب می‌کنند به آن دسترسی داشته باشند.</p> <p>تبصره- سیگنال‌های حامل برنامه‌های سازمان رادیو - تلویزیونی، قبل از پخش برنامه برای عموم نیز مورد حمایت این قانون می‌باشد.</p>	
	<p>مبحث دوم - مدت حمایت</p> <p>ماده ۶۷- حقوق مذکور در ماده (۶۶) از تاریخ اولین پخش برنامه رادیو - تلویزیونی تا پایان دهمین سال کامل پس از سال پخش برنامه رادیو - تلویزیونی مورد حمایت می‌باشد.</p>	<p>ماده ۸۳- حقوق سازمان پخش رادیو تلویزیونی نسبت به برنامه‌ی پخش‌شده از زمان پخش برنامه تا پایان بیستمین سال پس از سالی که پخش در آن صورت گرفته، مورد حمایت خواهد بود.</p>
	<p>-----</p>	<p>فصل چهارم - استثنای حقوق مرتبط</p> <p>ماده ۸۴- استثنای حقوق مادی پدیدآورندگان، مذکور در مواد (۱۸) تا (۳۰) با رعایت شرایط مقرر در ماده (۱۷) حسب مورد نسبت به حقوق مرتبط نیز اعمال خواهد</p>

		<p>شد.</p> <p>تبصره- نسخه برداری از اجراها یا حامل‌های شنیداری به قصد فعالیت‌های آموزشی حضوری بدون اجازه دارنده‌ی حق در صورتی مجاز است که خود اجرا یا حامل شنیداری به عنوان مواد آموزشی یا کمک آموزشی منتشر نشده باشد.</p>
	<p>ماده ۱۱۲- رسیدگی به دعاوی موضوع این قانون در صلاحیت محاکم عمومی کشور می‌باشد. رئیس قوه قضائیه می‌تواند شعبه یا شعب خاصی از دادگاه‌های عمومی را جهت رسیدگی به دعاوی موضوع این قانون تعیین نماید.</p>	<p>بخش سوم - ضمانت اجراهای حقوق</p> <p>ماده ۸۵- رسیدگی به دعاوی حقوقی و شکایات کیفری موضوع این قانون، با رعایت مقررات قانون آیین دادرسی مدنی و قانون آیین دادرسی کیفری حسب مورد در صلاحیت دادگاه‌های عمومی حقوقی و مراجع کیفری است. رئیس قوه قضائیه با توجه به کثرت این دعاوی ظرف یک سال از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون در هر حوزه قضایی شعبه یا شعب خاصی از مراجع قضایی مذکور را برای رسیدگی به این دعاوی تعیین خواهد کرد.</p>
	<p>بخش پنجم - ضمانت اجراء</p> <p>فصل اول - اقدامات موقت، تأمین و گمرکی</p> <p>مبحث اول - اقدامات موقت و تأمین</p> <p>ماده ۸۰- مراجع قضائی بر اساس احکام مقرر در قوانین</p>	<p>فصل اول - اقدامات تأمین و موقتی و اقدامات گمرکی</p> <p>قسمت اول - اقدامات تأمین و موقتی</p> <p>ماده ۸۶- دادگاه حقوقی به درخواست دارنده‌ی حق مطابق قانون آیین دادرسی مدنی دستور موقت، نسبت به موارد زیر</p>

<p>آیین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب (در امور مدنی) - مصوب ۱۳۷۹- و آیین دادرسی کیفری - مصوب ۱۳۹۲- و اوضاع و احوال حاکم بر دعوی می‌توانند به تناسب مورد، اقدامات زیر را به عمل آورند:</p> <p>۱ - صدور دستور موقت مبنی بر منع انجام هرگونه عملی که نقض حقوق مورد حمایت این قانون محسوب می‌گردد.</p> <p>۲ - صدور دستور توقیف نسخه‌های آثار مورد حمایت این قانون و نیز حامل‌های شنیداری که بدون اجازه دارنده حقوق، تولید یا وارد کشور شده‌اند یا در حال تولید یا ورود به کشور باشند، مشروط بر اینکه تولید یا ورود این نسخه‌ها منوط به کسب اجازه از دارنده حقوق باشد.</p> <p>۳- صدور دستور توقیف ابزارهای ساخت نسخه‌های مذکور، مدارک، حساب‌ها یا اوراق تجاری مربوط به این گونه نسخه‌ها و صدور دستور منع بسته بندی نسخه‌ها</p>	<p>صادر می‌کند:</p> <p>۱- جلوگیری از انجام یا ادامه‌ی انجام اعمال ناقض هر یک از حقوق معنوی و مادی مورد حمایت این قانون،</p> <p>۲- الزام به انجام یا ادامه‌ی انجام عملی به منظور جلوگیری از ارتکاب یا ادامه‌ی ارتکاب اعمال ناقض هر یک از حقوق مورد حمایت این قانون،</p> <p>۳- جلوگیری از فعالیت واسطه‌های نشر و تکثیر که با وجود علم به وقوع نقض حقوق مادی و معنوی آثار مورد حمایت این قانون توسط استفاده‌کنندگان از خدمات آن‌ها، با اقدامات بازدارنده‌ی فنی و متعارف، مانع از آن نمی‌شوند.</p> <p>۴- توقیف نسخه‌های آثار و حامل‌های شنیداری که بدون اجازه‌ی دارنده حق، تولید یا وارد کشور شده‌اند یا در حال تولید یا ورود به کشور باشند، به شرط این‌که تولید یا واردات آن‌ها منوط به اجازه‌ی دارنده حق باشد.</p> <p>۵- توقیف لفاف و بسته‌بندی نسخه‌ها و مدارک، حساب‌ها و اوراق تجاری مربوط به نسخه‌های فوق و نیز ابزارهایی که کاربرد منحصر آن‌ها ساخت این نسخه‌ها است.</p>
--	--

	-----	<p>ماده ۸۷- مراجع کیفری، اعم از دادسرا و دادگاه، نیز مطابق قانون آیین دادرسی کیفری دستور توقیف موارد موضوع بندهای (۴) و (۵) ماده (۸۶) را صادر می‌کنند. این دستور ظرف بیست روز از تاریخ ابلاغ، حسب مورد قابل اعتراض در دادگاه کیفری دو یا دادگاه تجدیدنظر خواهد بود. صرف اعتراض مانع اجرای دستور توقیف نخواهد بود. و تا زمان پذیرش اعتراض در مرجع صالح، موارد مذکور در توقیف باقی می‌مانند.</p> <p>تبصره- چنانچه دستور موضوع این ماده از دادگاه تجدید نظر صادر شود مرجع رسیدگی به اعتراض رئیس شعبه‌ی اول خواهد بود.</p>
	-----	<p>ماده ۸۸- صدور قرار تأمین دلیل و تأمین خواسته در دعاوی موضوع این قانون حسب مورد در صلاحیت دادگاه‌های حقوقی و کیفری یا دادسرا است.</p>
	<p>مبحث دوم - اقدامات گمرکی</p> <p>ماده ۸۱- مقررات گمرکی مربوط به ترخیص کالاهایی که به طور آشکار یا مستند به قرائن و شواهد کافی گمان می‌رود به طور غیر مجاز در خارج از کشور تهیه یا تکثیر شده و وارد کشور شده‌اند در خصوص کالاهای وارداتی که در زمره آثار مورد حمایت این قانون باشند و نیز در مورد ابزارهای</p>	<p>قسمت دوم - اقدامات گمرکی</p> <p>ماده ۸۹- گمرک جمهوری اسلامی ایران به تقاضای پدیدآورنده‌ی اثر یا دارنده‌ی حق یا تولیدکننده‌ی حامل شنیداری مورد حمایت این قانون یا نماینده‌ی قانونی آن‌ها و با ارائه‌ی مدارک مثبت ناظر بر سمت آن‌ها یا به دستور مرجع قضایی، ترخیص کالاهای اظهارشده‌ی وارداتی را که</p>

<p>ساخت آنها لازم الاجراست. در اجرای این ماده گمرک جمهوری اسلامی ایران می‌تواند راسا بدون وجود شاکی خصوصی و یا قبل از شکایت شاکی خصوصی و صدور دستور مقام قضائی، مقررات گمرکی را در خصوص این‌گونه کالاها و ابزارهای ساخت و تکثیر آنها به عنوان کالاهای غیرمجاز وارداتی به کشور اعمال نماید.</p>		<p>برحسب ظاهر ظن قوی وجود دارد که بدون اجازه‌ی دارنده‌ی حق در خارج از کشور تکثیر شده‌اند، تعلیق خواهد کرد.</p> <p>تبصره- کالاهای همراه مسافر که به صورت غیرتجاری به کشور وارد می‌شوند از شمول این ماده خارج است.</p>
	<p>-----</p>	<p>ماده ۹۰- تعلیق ترخیص منوط به تودیع تضمین متناسب برای جبران خسارات احتمالی صاحب کالا توسط متقاضی نزد گمرک یا مرجع قضایی است.</p>
<p>ماده ۸۳- در اجرای ماده (۸۲) این قانون، گمرک جمهوری اسلامی ایران باید ظرف سه روز از تاریخ توقیف، مراتب را به متقاضی توقیف و شخصی که کالا را به گمرک ارائه کرده است، به طور رسمی اعلام نماید.</p>		<p>ماده ۹۱- گمرک باید ظرف سه روز از تاریخ تعلیق ترخیص، مراتب را کتبا به صاحب کالا یا نماینده‌ی قانونی او اطلاع دهد.</p>
<p>ماده ۸۴- دارنده حق موظف است ظرف ده روز از تاریخ ابلاغ دستور توقیف در مراجع قضائی صلاحیت‌دار طرح دعوا نماید و گواهی لازم را به گمرک جمهوری اسلامی ایران ارائه کند، در غیر این صورت، گمرک رفع توقیف خواهد کرد. دادگاه می‌تواند در مواردی که برای تأخیر عذر موجهی وجود داشته باشد، توقیف را برای ده روز دیگر تمدید نماید.</p>		<p>ماده ۹۲- متقاضی تعلیق باید ظرف ده روز از تاریخ تعلیق ترخیص، در مرجع قضایی صلاحیت‌دار اقامه دعوا کرده و گواهی آن را به گمرک ارائه دهد. در غیر این صورت گمرک نسبت به رفع تعلیق اقدام خواهد کرد و تضمین تودیع‌شده را به متقاضی بازپس خواهد داد. در مواردی که تأخیر ناشی از عذر موجه باشد، ممکن است دادگاه به تقاضای دارنده‌ی حق، تعلیق ترخیص را تا ده روز دیگر</p>

		<p>تمدید کند. گمرک باید ضمن اتخاذ تدابیر مناسب برای حفظ اطلاعات محرمانه‌ی طرف مقابل، اجازه بازرسی کالاهای تعلیق شده را جهت اثبات دعوا به متقاضی تعلیق بدهد.</p>
	<p>ماده ۸۵- چنانچه دارنده حق تقاضا یا دعوای خود را مسترد نماید، دادگاه مکلف است مراتب رفع توقیف را به گمرک جمهوری اسلامی ایران اعلام نماید.</p>	<p>ماده ۹۳- چنانچه دارنده‌ی حق، تقاضا یا دعوای خود را مسترد کند، مرجع قضایی مکلف است مراتب را به گمرک جمهوری اسلامی ایران اعلام نماید.</p>
	<p>ماده ۸۶- در صورتی که برابر ماده (۸۴) اقامه دعوی نشود و یا در صورت اقامه دعوی، ادعای خواهان رد شود، متقاضی دستور توقیف به جبران خسارتی که طرف دعوی در اجرای دستور توقیف متحمل شده است، محکوم می‌شود.</p>	<p>ماده ۹۴- در صورتی که متقاضی تعلیق برابر ماده (۹۲) اقامه‌ی دعوا نکند، یا در صورت اقامه‌ی دعوا ادعای او رد شود، زیان‌دیده می‌تواند جبران خسارات ناشی از تعلیق ترخیص را از او مطالبه کند.</p>
	<p>ماده ۸۷- شیوه‌های اعتراض به توقیف و سایر احکام دستور موقت، تابع احکام مقرر در قانون آیین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب (در امور مدنی) - مصوب ۱۳۷۹ - می‌باشد.</p>	<p>ماده ۹۵- شیوه‌های اعتراض به توقیف و سایر احکام دستور موقت، تابع قانون آیین دادرسی مدنی است.</p>
	<p>ماده ۸۸- تعیین تکلیف کالاهای موضوع ماده (۸۲) از جهت نگهداری و فروش قبل از صدور حکم قطعی با رعایت قوانین مربوط حسب مورد با دادگاهی است که دستور توقیف صادر کرده است.</p>	<p>ماده ۹۶- تعیین تکلیف کالاهای موضوع ماده (۸۹) از جهت نگهداری و فروش پیش از صدور حکم قطعی با رعایت قوانین مربوط حسب مورد با دادگاهی است که دستور توقیف را صادر کرده است و تا زمان تعیین تکلیف در مرجع قضایی، مشمول مقررات کالای متروکه موضوع ماده (۳۶) قانون امور گمرکی نخواهند شد.</p>

	<p style="text-align: center;">مبحث دوم - ضمانت اجرای مدنی</p> <p>ماده ۱۰۱- دارنده حقوق مورد حمایت این قانون می‌تواند مستقل از دعوای کیفری یا به تبع آن، جبران خسارت مادی و معنوی ناشی از نقض حقوق خود را از ناقض یا ناقضان حقوق از طریق طرح دعوای حقوقی مطالبه نماید. میزان خسارت بر اساس قواعد عمومی و با توجه به اهمیت و میزان زیان مادی و معنوی وارده به دارنده حق و میزان منافع شخصی نقض‌کننده از طریق نقض حقوق کسب کرده و نیز منافع مسلمی که دارنده حق از آن محروم شده است، تعیین می‌شود.</p>	<p style="text-align: center;">فصل دوم - ضمانت اجرای مدنی</p> <p>ماده ۹۷- دارنده‌ی هر یک از حقوق مورد حمایت این قانون می‌تواند مستقل از دعوای کیفری یا به تبع آن، جبران زیان ناشی از نقض حقوق مادی و معنوی خود را از ناقض حق مطالبه کند. دادگاه برای محاسبه‌ی خسارت، از جمله به میزان و اهمیت زیان وارده و منافع مسلم دارنده‌ی حق که در اثر نقض حق تلف شده و میزان و اهمیت عوایدی که خوانده از طریق نقض حق به دست آورده است، توجه خواهد کرد. هرگاه ثابت شود نقض‌کننده نمی‌دانسته یا در موقعیتی نبوده که بداند عمل او نقض حق دیگری است، دادگاه می‌تواند میزان خسارات را محدود به عوایدی کند که نقض‌کننده در اثر نقض حق به دست آورده است. در هر حال میزان خسارات نباید کمتر از حق تألیفی باشد که نقض‌کننده در فرض اخذ اجازه‌ی بهره‌برداری از دارنده‌ی حق، عرفاً باید به او پرداخت می‌کرد.</p>
	<p>ماده ۱۰۲- مرجع قضائی مکلف است به تقاضای دارنده حق نسخه‌های غیرقانونی را از چرخه تجاری خارج نماید و در صورتی که نسبت به نحوه استفاده از آثار مذکور میان مرتکب و صاحب حق تراضی حاصل نشود، آنها را معدوم و یا به درخواست ذی نفع به عنوان جبران تمام یا بخشی از خسارات وارده به زیان‌دیده تحویل می‌دهد. این حکم نسبت به</p>	<p>ماده ۹۸- مرجع قضایی می‌تواند دستور دهد نسخه‌های ناقض از چرخه‌ی تجاری خارج یا با در نظر گرفتن مصالح عمومی از جمله آثار اقتصادی و زیست محیطی آن معدوم شوند یا به درخواست دارنده‌ی حق به عنوان جبران تمام یا بخشی از خسارات به او داده شود. این حکم نسبت به اشخاص ثالثی که نسخه‌های یادشده را بدون آگاهی از</p>

	<p>اشخاص ثالثی که نسخه‌های یادشده را بدون آگاهی از غیرمجاز بودن آن برای استفاده‌های شخصی تحصیل کرده- باشند، اعمال نمی‌گردد.</p>	<p>غیرمجاز بودن آن برای استفاده‌های شخصی تحصیل کرده‌اند، اعمال نخواهد شد.</p>
	<p>-----</p>	<p>ماده ۹۹- هر گاه بر حسب قراین، احتمال استفاده از وسایل و ابزارهای مورد استفاده برای نقض حق یا ادامه‌ی آن وجود داشته باشد، دادگاه برای کاهش احتمال نقض یا ادامه‌ی نقض حق، حکم به خارج ساختن آن‌ها از چرخه‌ی تجاری یا اقدام مناسب دیگری، از جمله تحویل آن‌ها به دارنده‌ی حق به عنوان جبران تمام یا بخشی از خسارات وی، صادر خواهد کرد</p>
	<p>ماده ۱۰۳- در مواردی که تخلف از این قانون مطابق ماده (۹۳) توسط اشخاص حقوقی انجام گیرد، خسارات شاکی خصوصی از اموال شخص حقوقی جبران و در صورت عدم کفایت اموال شخص حقوقی به تنهایی، باقیمانده از اموال ناقض یا ناقضان جبران می‌شود.</p>	<p>ماده ۱۰۰- در مواردی که ناقض حقوق، شخص حقوقی باشد، خسارات دارنده‌ی حق از اموال شخص حقوقی جبران می‌شود و هر گاه اموال شخص حقوقی به تنهایی کفایت نکند، باقی مانده از اموال شخص حقیقی مسئول جبران خواهد شد.</p>
	<p>فصل دوم - ضمانت اجرای کیفری و مدنی مبحث اول - ضمانت اجرای کیفری ماده ۸۹- هر کس حقوق مادی یا معنوی مورد حمایت این قانون را در غیر موارد مذکور در این مبحث از روی علم و عمد نقض نماید، به پرداخت جزای نقدی از پنجاه میلیون</p>	<p>فصل سوم - ضمانت اجرای کیفری ماده ۱۰۱- شخصی که هر یک از حقوق معنوی یا مادی مورد حمایت این قانون را از روی علم و عمد نقض کند، علاوه بر محرومیت از اشتغال به کسب و کار و فعالیت‌های مرتبط با عمل موضوع نقض از شش ماه تا پنج سال، به جزای</p>

<p>ریال (۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰) تا پانصد میلیون (۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال و یا حسب مورد به محرومیت از اشتغال به کسب و فعالیت‌های موضوع این قانون از دو تا ده سال یا هر دو مجازات محکوم خواهد شد.</p>	<p>نقدی درجه‌ی سه یا حبس درجه‌ی شش یا هر دو محکوم خواهد شد.</p>
<p>ماده ۹۱- چنانچه واسطه‌های نشر و تکثیر از روی علم و عمد، نقض حقوق مقرر در این قانون توسط دیگران را تسهیل نمایند و یا با اقدامات فنی متعارف و بازدارنده از اقدامات ناقضانه توسط کاربران جلوگیری نکرده باشند به پرداخت جزای نقدی از پنجاه میلیون (۵۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال تا پانصد میلیون (۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال و یا حسب مورد به محرومیت از اشتغال به کسب و فعالیت‌های موضوع این قانون از دو تا ده سال یا هر دو مجازات محکوم خواهند شد.</p>	<p>ماده ۱۰۲- چنانچه واسطه‌های نشر و تکثیر، از روی علم و عمد، نقض حقوق مقرر در این قانون توسط دیگران را تسهیل کنند و با اقدامات فنی متعارف و بازدارنده از نقض حقوق جلوگیری نکنند، به محرومیت از اشتغال به کسب و کار و فعالیت‌های مرتبط با عمل موضوع نقض از شش ماه تا پنج سال یا جزای نقدی درجه‌ی سه یا هر دو مجازات محکوم خواهند شد.</p>
<p>ماده ۹۵- چنانچه جرائم موضوع این قانون سازمان یافته ارتکاب یابند هر یک از مرتکبان حسب مورد علاوه بر مجازات‌های مندرج در مواد قبل، به حبس از شش ماه تا سه سال محکوم می‌شوند.</p>	<p>ماده ۱۰۳- چنانچه جرایم موضوع این قانون به صورت سازمان یافته انجام شوند، هر یک از مرتکبان علاوه بر محرومیت از اشتغال به کسب و کار و فعالیت‌های مرتبط با عمل موضوع نقض از دو تا ده سال، به جزای نقدی درجه‌ی دو یا حبس درجه‌ی پنج یا هر دو محکوم خواهد شد.</p>
<p>ماده ۹۳- در موارد زیر، چنانچه جرائم موضوع این قانون به نام شخص حقوقی و در راستای منافع آن ارتکاب یابد، شخص حقوقی دارای مسئولیت کیفری می‌باشد:</p>	<p>ماده ۱۰۴- در موارد زیر، چنانچه جرایم موضوع این قانون به نام شخص حقوقی یا در راستای منافع آن ارتکاب یابد، شخص حقوقی دارای مسئولیت کیفری است:</p>

<p>۱- هرگاه هر یک از مدیران شخص حقوقی مرتکب جرم موضوع این قانون شود.</p> <p>۲- هرگاه هر یک از مدیران شخص حقوقی دستور ارتکاب جرم موضوع این قانون را صادر کند.</p> <p>۳- هرگاه یکی از کارمندان شخص حقوقی با اطلاع مدیر یا در اثر عدم نظارت وی، مرتکب جرم موضوع این قانون شود.</p> <p>۴- هرگاه بنا به تصمیم شخص حقوقی تمام یا قسمتی از فعالیت آن به ارتکاب جرائم موضوع این قانون اختصاص یافته باشد.</p> <p>تبصره - مسئولیت کیفری شخص حقوقی مانع مجازات مرتکب نخواهد بود و در صورت نبود شرایط صدر ماده و عدم انتساب جرم به شخص حقوقی فقط شخص حقیقی مسئول خواهد بود.</p>	<p>۱- هرگاه هر یک از مدیران شخص حقوقی مرتکب جرایم موضوع این قانون شود. ۲- هرگاه هر یک از مدیران شخص حقوقی دستور ارتکاب جرایم موضوع این قانون را صادر کند.</p> <p>۳- هرگاه یکی از کارکنان شخص حقوقی با اطلاع مدیر یا در اثر عدم نظارت وی، مرتکب جرایم موضوع این قانون شود.</p> <p>۴- هرگاه بنا به تصمیم شخص حقوقی تمام یا قسمتی از فعالیت آن به ارتکاب جرایم موضوع این قانون اختصاص یافته باشد.</p> <p>تبصره ۱- منظور از مدیر کسی است که اختیار نمایندگی یا تصمیم‌گیری یا نظارت بر شخص حقوقی را دارد.</p> <p>تبصره ۲- مسئولیت کیفری شخص حقوقی مانع مجازات شخص حقیقی مرتکب و مدیری که جرم به دستور یا ناشی از عدم نظارت وی ارتکاب یافته نیست و در صورت نبودن شرایط صدر ماده و انتساب جرم به شخص حقیقی، فقط شخص حقیقی مسئول خواهد بود.</p>
---	---

<p>ماده ۹۴- شخص حقوقی موضوع ماده فوق، حسب مورد به تمام یا یکی از مجازات‌های زیر محکوم می‌شود:</p> <p>۱ - جزای نقدی مذکور در مواد این مبحث،</p> <p>۲ - تعلیق موقت تمام یا قسمتی از فعالیت‌های شخص حقوقی یا تعلیق دائم آن بخش از فعالیت‌ها که متضمن نقض حق می‌باشد.</p> <p>۳- در صورتی که عمل ارتكابی شخص حقوقی مشمول عنوان جرائم سازمان‌یافته باشد، دادگاه علاوه بر حکم به انحلال آن، شخص حقوقی را به جزای نقدی مقرر نیز محکوم می‌نماید.</p>	<p>ماده ۱۰۵- شخص حقوقی موضوع ماده (۱۰۴) با توجه به شدت جرم ارتكابی و نتایج زیان‌بار آن به تمام یا هر یک از مجازات‌های زیر محکوم می‌شود:</p> <p>۱- جزای نقدی درجه‌ی دو،</p> <p>۲- تعلیق موقت تمام یا قسمتی از فعالیت‌های شخص حقوقی یا تعلیق دائم آن بخش از فعالیت‌ها که متضمن نقض حق است.</p> <p>۳- انحلال شخص حقوقی و جزای نقدی درجه‌ی دو در صورتی که جرم ارتكابی به صورت سازمان‌یافته باشد.</p>	<p>ماده ۱۰۶- در صورت تقاضای شاکی، دادگاه دستور انتشار مفاد حکم قطعی را در یکی از روزنامه‌ها به انتخاب و هزینه‌ی او صادر خواهد کرد.</p>
<p>ماده ۹۶- دادگاه می‌تواند به تقاضای محکوم‌له و با هزینه محکوم علیه، دستور انتشار مفاد حکم قطعی را در یکی از روزنامه‌ها به انتخاب محکوم‌له صادر نماید.</p>	<p>ماده ۹۷- هرگاه نقض‌کننده حق، ظرف مدت پنج سال از تاریخ اجرای حکم دوباره حقوق مورد حمایت این قانون را نقض نماید، دادگاه می‌تواند مجازات را تا دو برابر حداکثر مجازات مذکور در مواد مربوط تشدید نماید.</p>	<p>ماده ۱۰۷- هرگاه محکوم علیه، ظرف مدت پنج سال از تاریخ قطعیت حکم، دوباره مرتکب نقض حقوق مورد حمایت این قانون شود، حسب مورد تا دو برابر حداکثر مجازات مذکور در مواد فوق محکوم خواهد شد..</p>
<p>ماده ۹۸- دادگاه میزان مجازات را با توجه به اوضاع و احوال حاکم بر دعوی به ویژه اهداف تجاری عمل و میزان منافع</p>	<p>ماده ۱۰۸- دادگاه میزان مجازات را با توجه به اوضاع و احوال حاکم بر دعوا به‌ویژه اهداف تجاری مرتکب، میزان</p>	

	<p>کسب شده و ضرر و زیان ناشی از نقض حقوق تعیین می‌کند. محرومیت از اشتغال موضوع مواد این فصل، همراه با ابطال پروانه و مجوز کسب و فعالیت و عدم صدور مجوز برای مدت مربوط می‌باشد.</p>	<p>منافع کسب شده و زیان ناشی از نقض حق تعیین می‌کند.</p>
	<p>ماده ۹۹- شروع به ارتکاب جرایم موضوع این قانون جرم محسوب و مرتکب به حداقل مجازات مقرر در مواد مربوط محکوم می‌گردد.</p>	<p>ماده ۱۰۹- شروع به ارتکاب جرایم موضوع این قانون جرم محسوب می‌شود.</p>
	<p>ماده ۱۰۰- تعقیب جرائم مذکور در این قانون منوط به شکایت شاکی خصوصی است و با گذشت او تعقیب یا اجرای حکم موقوف می‌شود. جرائم موضوع ماده (۹۵) از شمول این حکم مستثنی می‌باشند.</p>	<p>ماده ۱۱۰- تعقیب جرایم مذکور در این قانون، جز در موارد زیر منوط به شکایت شاکی خصوصی است و با گذشت او تعقیب یا اجرای حکم موقوف می‌شود:</p> <p>۱- تکرار جرم،</p> <p>۲- جرایم سازمان یافته موضوع ماده (۱۰۳)،</p> <p>۳- در صورتی که ناقض، حرفه‌ی خود را نقض حقوق مورد حمایت این قانون قرار داده باشد.</p>
	<p>-----</p>	<p>ماده ۱۱۱- در صورتی که متصدی حراج، دلال یا دارنده‌ی گالری از روی علم و عمد اطلاعات فروش را مطابق تبصره ۲ ماده ۱۶ گزارش ندهد، به محرومیت از اشتغال به مشاغل مذکور و فعالیت‌های مرتبط با آنها تا ده سال و به جزای نقدی درجه‌ی سه محکوم خواهد شد.</p>

<p>ماده ۹۰- هر شخصی که به صورت غیرمجاز تدابیر حفاظتی پیش‌بینی شده جهت ممانعت از نقض حقوق مقرر در این قانون را بی اثر سازد، به مجازات مقرر در ماده (۸۹) محکوم می‌گردد.</p> <p>ماده ۹۲- هر کس به ساخت، ورود، تکثیر، نشر، توزیع، فروش، اجاره، تبلیغ و هرگونه در اختیار نهادن ابزارهای سخت افزاری و نرم افزاری که کارکرد انحصاری آن نقض حقوق مورد حمایت این قانون یا بی اثر کردن اقدامات فنی حمایت می‌باشد مبادرت نماید، به پرداخت جزای نقدی از پنجاه میلیون (۵۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال تا پانصد میلیون (۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال و یا حسب مورد به محرومیت از اشتغال به کسب و فعالیت‌های موضوع این قانون از دو تا ده سال یا هر دو مجازات محکوم خواهد شد.</p>	<p>فصل چهارم - ضمانت اجرای مربوط به تدابیر فنی حفاظتی و شناسنامه‌ی اثر</p> <p>ماده ۱۱۲- ارتکاب هر یک از اعمال زیر ممنوع و در حکم نقض حقوق مورد حمایت این قانون است:</p> <p>۱- نقض تدابیر فنی حفاظتی که برای جلوگیری یا محدود کردن تکثیر غیرمجاز اثر، حامل شنیداری و برنامه رادیوتلوویزیونی یا کاستن از کیفیت نسخه‌های تکثیرشده طراحی شده‌اند.</p> <p>۲- نقض تدابیر فنی حفاظتی که برای جلوگیری از دریافت غیرمجاز برنامه‌های رمزنگاری شده که از رادیو و تلویزیون یا هر وسیله‌ی ارتباطی دیگر از جمله ماهواره پخش می‌شوند، طراحی شده‌اند.</p> <p>۳- ساخت، واردات یا توزیع هر وسیله، اعم از سخت‌افزار یا نرم‌افزار که کاربرد غالب آن نقض تدابیر فنی حفاظتی فوق باشد یا برای این کاربرد تبلیغ و به بازار عرضه می‌گردد.</p> <p>۴- حذف یا دست‌کاری شناسنامه‌ی الکترونیکی اثر یا حامل شنیداری بدون مجوز،</p> <p>۵- توزیع، واردات به قصد توزیع، پخش از رادیو و تلویزیون، مخابره به عموم یا در دسترس عموم قرار دادن</p>
--	--

		<p>اثر، اجرا، حامل شنیداری یا برنامه‌ی رادیوتلوویزیونی با علم به این‌که شناسنامه‌ی الکترونیکی آن بدون اجازه حذف یا دست‌کاری شده‌است.</p> <p>تبصره-اعمال مذکور در بندهای (۱)، (۲)، (۳) و (۵) این ماده در صورتی مستوجب مجازات است که با مقاصد تجاری انجام شود.</p>
	<p>بخش ششم - سایر مقررات فصل اول - ثبت آثار ماده ۱۰۴- ثبت آثار موضوع این قانون اختیاری است و پدیدآورندگان می‌توانند اثر و نشانه ویژه آن را مطابق آیین‌نامه‌های مربوط به ثبت برسانند.</p>	<p>بخش چهارم - مقررات نهایی فصل اول - ثبت آثار ماده ۱۱۳- ثبت آثار موضوع این قانون اختیاری است و پدیدآورندگان می‌توانند اثر و نام و عنوان و نشانه‌ی ویژه‌ی آن را در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به ثبت برسانند</p>
	<p>-----</p>	<p>ماده ۱۱۴- مرجع ثبت در صورت فقدان سابقه‌ی ثبت و نبودن دلیلی بر عدم صحت اطلاعات ارائه شده، اثر را به نام متقاضی به ثبت می‌رساند. مرجع ثبت باید مشخصات مربوط به آثار ثبت‌شده را به گونه‌ای در سوابق خود طراحی و منعکس نماید که هر شخص بتواند بدون هیچ‌گونه محدودیتی به آن دسترسی یابد.</p>
	<p>ماده ۱۰۶- ثبت اثر اماره پدیدآورنده بودن متقاضی ثبت است، مگر اینکه خلاف آن ثابت شود.</p>	<p>ماده ۱۱۵- ثبت اثر، آماره‌ی پدیدآورنده بودن متقاضی است، مگر این‌که خلاف آن ثابت شود. هر ذینفع می‌تواند با ادعای این‌که اثر ثبت‌شده اصیل نیست یا به وسیله‌ی</p>

		<p>متقاضی پدید نیامده ابطال گواهی صادره را از دادگاه صالح درخواست کند</p>
	<p>ماده ۱۰۵- با رعایت شرایط مقرر در قانون ثبت اختراعات، طرحهای صنعتی و علائم تجاری - مصوب ۱۳۸۶-، نرم افزار به عنوان اختراع شناخته می شود. برای بررسی نرم افزارهای مدعی اختراع، «کارگروه اختراع نرم افزار» مرکب از نمایندگان وزارتخانه های ارتباطات و فناوری اطلاعات و فرهنگ و ارشاد اسلامی، سازمان ثبت اسناد و املاک کشور، شورای عالی انفورماتیک کشور و سازمان نظام مهندسی فناوری اطلاعات و ارتباطات تشکیل می شود که ریاست آن به پیشنهاد دبیر شورای مذکور توسط وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات تعیین می گردد. مدت عضویت اعضای کارگروه مذکور دو سال و تمدید عضویت آنان بلامانع می باشد.</p> <p>تبصره - ثبت نرم افزار به عنوان اثر ادبی - هنری نیاز به تأییدیه فنی ندارد و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی می تواند به منظور حفظ حقوق پدیدآورنده، بدون هرگونه استعلامی فقط با بررسی اجمالی نرم افزار، آن را با رعایت مفاد این ماده ثبت کند.</p>	<p>ماده ۱۱۶- برنامه‌ی رایانه‌ای در صورت داشتن شرایط قانونی، به عنوان اختراع قابل ثبت در اداره کل مالکیت صنعتی است. ثبت برنامه‌ی رایانه‌ای به عنوان اختراع منوط به صدور تأییدیه‌ی فنی توسط «کارگروه تأیید برنامه‌ی رایانه‌ای اختراعی» است. این کارگروه مرکب است از نمایندگان وزارتخانه های ارتباطات و فناوری اطلاعات و فرهنگ و ارشاد اسلامی، سازمان ثبت اسناد و املاک کشور و سازمان نظام مهندسی فناوری اطلاعات و ارتباطات که ریاست آن با رأی اکثریت اعضای کارگروه توسط وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات تعیین می گردد. مدت عضویت اعضای کارگروه دو سال و تمدید عضویت آنها برای دوره‌های متوالی بلامانع است.</p> <p>تبصره - ثبت برنامه‌ی رایانه‌ای به عنوان اثر ادبی هنری بدون نیاز به تأییدیه‌ی فنی، مطابق ماده (۱۱۴) انجام خواهد شد.</p>

فصل دوم - قلمروی اعمال قانون

ماده ۱۱۷- مقررات این قانون راجع به حمایت از حقوق مادی آثار ادبی و هنری، محدود به قلمروی جمهوری اسلامی ایران است و در موارد زیر اعمال خواهد شد:

- ۱- آثار پدیدآورندگانی که تبعه‌ی جمهوری اسلامی ایران هستند یا محل سکونت معمولی آن‌ها در ایران است.
 - ۲ - آثاری که برای نخستین بار در ایران انتشار یافته باشند.
 - ۳ - آثاری که ظرف مدت ۳۰ روز از تاریخ نخستین انتشار آن‌ها در کشوری دیگر در ایران انتشار یافته باشند، بدون توجه به تابعیت یا محل سکونت پدیدآورنده.
 - ۴ - آثار معماری بنا شده در ایران و سایر آثار هنری که در بناها و سازه‌های واقع در ایران به کار رفته‌اند.
- تبصره- صرف در دسترس عموم قرار دادن اثر یا حامل شنیداری در محیط رقومی (دیجیتالی) انتشار در ایران محسوب نمی‌شود، اعم از این که نسخه‌ی الکترونیکی آن به صورت برخط قابل بارگیری (دانلود) یا دریافت باشد، یا نسخه‌ی مادی و ملموس انتشار یافته‌ی آن در خارج با سفارش پستی الکترونیکی یا غیر آن در ایران دریافت شود.

فصل دوم - قلمرو اجراء

ماده ۱۰۸- مقررات این قانون محدود به قلمرو جمهوری اسلامی ایران بوده و فقط در خصوص آثار زیر قابل اجراست:

- ۱- آثار پدیدآورندگان یا اجراکنندگانی که تبعه ایران هستند.
- ۲- آثاری که برای نخستین بار در ایران منتشر یا اجراء می‌شوند و قبلاً در هیچ کشوری منتشر یا اجراء نشده باشند.
- ۳- آثار معماری که در ایران بنا شده‌اند و آثار هنری که در بناهای واقع در ایران به کار رفته‌اند.

	-----	<p>ماده ۱۱۸- مقررات این قانون راجع به حمایت از حقوق مادی اجراکنندگان، محدود به قلمروی جمهوری اسلامی ایران بوده و در موارد زیر اعمال خواهد شد:</p> <p>۱- اجراکنندگانی که تبعه‌ی جمهوری اسلامی ایران هستند یا اجرای آن‌ها در ایران انجام شده است.</p> <p>۲- اجراکنندگانی که اجرای آن‌ها در حامل‌های شنیداری یا برنامه‌های رادیوتلوویزیونی مورد حمایت طبق مواد (۱۱۹) و (۱۲۰) این قانون گنجانده شده باشد.</p>
	-----	<p>ماده ۱۱۹- مقررات این قانون راجع به حمایت از حامل‌های شنیداری، محدود به قلمروی جمهوری اسلامی ایران بوده و در موارد زیر اعمال خواهد شد:</p> <p>- حامل‌های شنیداری که تولیدکنندگان آن‌ها تبعه‌ی جمهوری اسلامی ایران هستند.</p> <p>۲- حامل‌های شنیداری که نخستین بار در ایران تثبیت شده یا انتشار یافته باشند.</p>
	-----	<p>ماده ۱۲۰- مقررات این قانون راجع به حمایت از برنامه‌های رادیوتلوویزیونی، محدود به قلمروی جمهوری اسلامی ایران بوده و در موارد زیر اعمال خواهد شد:</p>

		<p>۱- برنامه های پخش شده توسط سازمان های رادیوتلوویزیونی که دفتر مرکزی آنها واقع در ایران است.</p> <p>۲- برنامه های پخش شده توسط فرستنده هایی که واقع در ایران هستند.</p>
	<p>-----</p>	<p>ماده ۱۲۱- در صورت تغییر تابعیت یا محل سکونت پدیدآورنده، اجراکننده یا تولیدکننده ی حامل شنیداری مذکور در مواد فوق، حسب مورد تابعیت و محل سکونت آنها در زمان در دسترس عموم قرار دادن اثر، زمان اجرا یا زمان تثبیت ملاک عمل خواهد بود.</p>
	<p>-----</p>	<p>ماده ۱۲۲- حمایت از حقوق اتباع خارجی که طبق بندهای (۲) و (۳) ماده (۱۱۷)، ماده (۱۱۸) و بند (۲) ماده (۱۱۹) در قلمروی حمایت این قانون قرار می گیرند، منوط به رفتار متقابل کشورهای متبوع آنان با اتباع جمهوری اسلامی ایران خواهد بود. مرجع تشخیص وجود رفتار متقابل در هر کشور، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی پس از مشورت با وزارت امور خارجه است.</p>
	<p>فصل سوم - مقررات انتقالی و نهائی</p> <p>ماده ۱۱۰- مقررات این قانون شامل آثار متعلق به زمان قبل از لازم الاجراء شدن این قانون نیز خواهد شد، مشروط بر آنکه مدت حمایت از آنها طبق قوانین قبلی منقضی نشده باشد.</p>	<p>فصل سوم - مقررات انتقالی</p> <p>ماده ۱۲۳- مقررات این قانون شامل آثار پدیدآمده پیش از لازم الاجراء شدن این قانون که مدت حمایت از آنها طبق قوانین پیشین در زمان لازم الاجراء شدن این قانون</p>

<p>تبصره- اجراها، حامل‌های شنیداری و برنامه‌های رادیو- تلویزیونی قبل از لازم الاجراء شدن این قانون مورد حمایت این قانون می باشند و در صورتی که مطابق مقررات این قانون مدت حمایت از آنها منقضی نشده باشد نسبت به مدت باقیمانده مشمول مقررات این قانون خواهند بود.</p>	<p>تبصره- اجراها، حامل‌های شنیداری و برنامه‌های رادیو تلویزیونی پیش از لازم الاجرا شدن این قانون مورد حمایت خواهند بود و در صورتی که مطابق مقررات این قانون مدت حمایت از آنها منقضی نشده باشد نسبت به مدت باقی مانده مشمول حمایت خواهند بود.</p>	<p>سپری نشده نیز خواهد شد.</p>
<p>ماده ۱۱۱- قراردادهای منعقدشده قبل از لازم الاجراء شدن این قانون تابع قانون حاکم در زمان انعقاد می باشند</p>	<p>ماده ۱۲۴- قراردادهای منعقدشده پیش از لازم الاجرا شدن این قانون تابع قانون حاکم در زمان انعقاد هستند</p>	<p>ماده ۱۲۴- قراردادهای منعقدشده پیش از لازم الاجرا شدن این قانون تابع قانون حاکم در زمان انعقاد هستند</p>
<p>-----</p>	<p>ماده ۱۲۵- این قانون شش ماه پس از انتشار در روزنامه‌ی رسمی لازم الاجرا می شود</p>	<p>ماده ۱۲۵- این قانون شش ماه پس از انتشار در روزنامه‌ی رسمی لازم الاجرا می شود</p>
<p>ماده ۱۱۵- به منظور حفظ و اجرای حقوق صاحبان آثار مورد حمایت این قانون، مؤسسات مدیریت جمعی با ماهیت غیردولتی و بر اساس مجوز وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تشکیل می گردد. نحوه تأسیس، فعالیت، نظارت، حمایت و چگونگی رسیدگی به تخلفات و اختلافات آنها در آیین نامه اجرائی این ماده که ظرف مدت شش ماه توسط وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با همکاری وزارت دادگستری تهیه و به تصویب هیئت وزیران می رسد، پیش‌بینی خواهد شد.</p>	<p>فصل چهارم - مؤسسه‌های مدیریت جمعی</p> <p>ماده ۱۲۶- مؤسسه‌های مدیریت جمعی حقوق با ماهیت غیردولتی متشکل از پدیدآورندگان، اجراکنندگان، تولیدکنندگان حامل‌های شنیداری، ناشران و وراث آنها در زمینه‌های مختلف مرتبط با بهره‌برداری از اثرها و حقوق مرتبط مورد حمایت این قانون بر اساس مجوز وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تأسیس می شوند.</p>	<p>فصل چهارم - مؤسسه‌های مدیریت جمعی</p> <p>ماده ۱۲۶- مؤسسه‌های مدیریت جمعی حقوق با ماهیت غیردولتی متشکل از پدیدآورندگان، اجراکنندگان، تولیدکنندگان حامل‌های شنیداری، ناشران و وراث آنها در زمینه‌های مختلف مرتبط با بهره‌برداری از اثرها و حقوق مرتبط مورد حمایت این قانون بر اساس مجوز وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تأسیس می شوند.</p>

	<p style="text-align: center;">-----</p>	<p>ماده ۱۲۷- هر مؤسسه‌ی مدیریت جمعی مطابق اساسنامه‌ی خود به نمایندگی از طرف اعضا عهده‌دار اداره و مراقبت از حقوق معنوی و مادی اعضا، به‌ویژه تعیین شرایط و اعطای اجازه جمعی بهره‌برداری از اثرها، اجراها، حامل‌های شنیداری تحت مدیریت آن‌ها، تعیین و وصول حق تألیف و عوض عادلانه، از جمله در موارد مقرر در ماده (۱۶)، بند (۲) ماده (۱۹)، بند (۱) ماده (۲۰)، ماده (۷۴) و ماده (۸۰) این قانون و توزیع وجوه گردآوری‌شده بین صاحبان حقوق و حسب مورد اقامه‌ی دعوای حقوقی از طرف آن‌ها خواهد بود.</p>
	<p style="text-align: center;">ر.ک. ماده ۱۱۵</p>	<p>ماده ۱۲۸- وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با همکاری وزارت دادگستری آیین‌نامه‌ی اجرایی مؤسسه‌های مدیریت جمعی را ظرف شش ماه از تصویب این قانون تهیه و پس از تصویب هیئت وزیران به موقع اجرا خواهد گذاشت. آیین‌نامه‌ی اجرایی، از جمله باید مشتمل بر چگونگی تأسیس، شرایط حرفه‌ای مؤسسان و اعضا، ارکان مؤسسه، زمینه‌های فعالیت، حدود اختیارات و مسئولیت‌ها، ضوابط مربوط به وصول، جمع‌آوری و توزیع درآمدها بین صاحبان حقوق، ساز و کار بازرسی، شفافیت و گزارش‌دهی عملکرد و صورت حساب آن‌ها و نحوه‌ی حمایت، نظارت، رسیدگی به تخلفات، حل و فصل اختلاف بین اعضا و چگونگی انحلال مؤسسه باشد. حداکثر زمان برای بررسی تقاضا و صدور مجوز تأسیس هر مؤسسه از</p>

		تاریخ تقاضا و تکمیل مدارک شش ماه خواهد بود.
	<p>ماده ۱۱۴- تصدی امور مربوط به حقوق مالکیت‌های ادبی - هنری و حقوق مرتبط به عهده وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی است.</p> <p>تبصره - تعیین نمایندگی جمهوری اسلامی ایران در سازمان جهانی مالکیت فکری و مرجع ملی این قانون با هیأت وزیران می‌باشد.</p>	<p>فصل پنجم - مقررات متفرقه</p> <p>ماده ۱۲۹- تصدی امور مربوط به «حقوق مالکیت ادبی و هنری و حقوق مرتبط» به عهده‌ی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی است.</p> <p>تبصره- تعیین نمایندگی جمهوری اسلامی ایران در سازمان جهانی مالکیت فکری با هیأت وزیران است.</p>
	-----	<p>ماده ۱۳۰- سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران، وزارتخانه‌های فرهنگ و ارشاد اسلامی، آموزش و پرورش، علوم، تحقیقات و فناوری، و قوه‌ی قضاییه مکلف به آموزش و فرهنگ سازی در زمینه‌ی حقوق مالکیت ادبی و هنری و حقوق مرتبط هستند.</p>
	<p>ماده ۱۱۶- نظام صنفی رایانه‌ای موضوع ماده (۱۲) قانون حمایت از حقوق پدیدآورندگان نرم‌افزارهای رایانه‌ای - مصوب ۱۳۷۹- و اختیارات آن با تغییر نام به سازمان نظام مهندسی فناوری اطلاعات و ارتباطات ابقاء و مجازات‌های مربوط به تخلفات صنفی مربوط به حوزه رایانه‌ای برابر مجازات‌های یادشده در قانون نظام صنفی کشور - مصوب ۱۳۸۲- و اصلاحیه‌های بعدی آن می‌باشد.</p>	<p>ماده ۱۳۱- نظام صنفی رایانه‌ای موضوع ماده (۱۲) قانون حمایت از حقوق پدیدآورندگان نرم‌افزارهای رایانه‌ای - مصوب ۱۳۷۹ - و اختیارات آن با تغییر نام به «سازمان نظام مهندسی فناوری اطلاعات و ارتباطات» ابقا می‌شود. تخلفات صنفی مربوط به حوزه‌ی رایانه‌ای مستوجب مجازات‌های مقرر در قانون نظام صنفی کشور - مصوب ۱۳۸۲- و اصلاحیه‌های بعدی آن</p>

		است
	<p>ماده ۱۱۷- آیین نامه اجرائی این قانون شامل مواردی از قبیل تشریفات ثبت آثار و هزینه های مربوط توسط وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با همکاری وزارتخانه های دادگستری و ارتباطات و فناوری اطلاعات ظرف مدت شش ماه از تاریخ لازم الاجراء شدن این قانون تهیه می شود و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید</p>	<p>ماده ۱۳۲- آیین نامه ی اجرائی این قانون، شامل مواردی از قبیل تشریفات ثبت آثار، هزینه های مربوط، چگونگی محاسبه ی مبلغ حق سهمی از بازفروش اثر موضوع ماده (۱۶) و محاسبه ی عوض عادلہ ی بهره برداری از اثر دیداری شنیداری موضوع ماده (۷۴)، توسط وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با همکاری وزارتخانه های دادگستری و ارتباطات و فناوری اطلاعات ظرف شش ماه از تاریخ تصویب این قانون تهیه می شود و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید</p>
	<p>ماده ۱۱۸- از تاریخ لازم الاجراء شدن این قانون، قانون حمایت حقوق مؤلفان و مصنفان و هنرمندان- مصوب ۱۳۴۸- با اصلاحات بعدی، قانون ترجمه و تکثیر کتب و نشریات و آثار صوتی- مصوب ۱۳۵۲-، قانون حمایت از حقوق پدیدآورندگان نرم افزارهای رایانه ای - مصوب ۱۳۷۹- و ماده (۶۲) به جز تبصره (۲) آن و مواد (۶۳) و (۷۴) قانون تجارت الکترونیکی - مصوب ۱۳۸۲- لغو می- شوند.</p>	<p>ماده ۱۳۳- از تاریخ لازم الاجراء شدن این قانون، قانون حمایت حقوق مؤلفان و مصنفان و هنرمندان- مصوب ۱۳۴۸- با اصلاحات بعدی، قانون ترجمه و تکثیر کتب و نشریات و آثار صوتی- مصوب ۱۳۵۲-، قانون حمایت از حقوق پدیدآورندگان نرم افزارهای رایانه ای - مصوب ۱۳۷۹- و ماده (۶۲) به جز تبصره (۲) آن و مواد (۶۳) و (۷۴) قانون تجارت الکترونیکی - مصوب ۱۳۸۲- و قوانین و مقررات دیگری که با این قانون مغایر باشند، نسخ می شوند.</p>

